MUZA

Muza asta e nebună,
Parcă şi-a ieşit din minţi,
Se ascund şi mai cuminţi
Sub ştergarele-n cunună,
Speriate de furtună
Şi icoanele cu sfinţi ;

Nu vă mint, cam de vreo lună,
Am uitat şi de părinţi
Şi de Soarele cu dinţi,
E atât de rea de bună
Că nu vrea să mai compună
Nici un vers de doi arginţi,

Chiar am vrut să-i dau arvună
Venind şi cu rugăminţi,
Dar în ochii ei fierbinţi
Şi în trupul ei de jună,
Decând suntem împreună
Am găsit alte dorinţi...

Muza asta e nebună !

GENEZĂ

Cand El făcu această lume,
Singur, încet s-a străduit,
Şi cu divină-nțelepciune
S-a arătat că-i mulțumit,

Astfel, făcu un pic lumină,
Pământ si apă a creat,
Un Soare şi o Lună plină...
Privind, El mult s-a minunat,

Şi bucuros, văzu că-i bine...
Apoi, Pământu' l-a umplut
Cu flori, copaci, păsări, jivine
Şi-a fost din nou satisfăcut...

Dar înțeleptul nostru Tată,
Lăsă pe om , mai pe la coadă,
...Toată lucrarea ce-a făcut,
De critici s-a temut !

COASTA LUI ADAM

Când ai făcut femeia, Doamne,
Ți-a trebuit un pic de os
Şi-n jurul lui, Divin Părinte,
Ai pus ce-n rai e mai frumos ;

Dar pentru o aşa minune,
Ai vrut ca osul cu pricina,
De la Adam să-l iei, anume ,
Ca amândoi să fie una

Şi-atnci, cu multă'nțelepciune,
(Nimic nu faci întâmplător)
Tu ai gândit că ar fi bine
Să nu iei os de le picior,

Că se putea cumva ca Eva,
(Prima femeie, cea dintâi)
Să-l țină pe Adam, săracu',
Întreaga viață sub călcâi,

Iar de la cap, feri-ne-ar sfinții,
Nu ai luat os, ca nu cumva,
Să'nceapă după ziua nunții,
Pe bietu-Adam a-l domina,

Aşa că, ai găsit că-i bine,
De la mijloc să-l iei, ca ea,
Egală cu Adam să fie,
Pe-acest Pământ de-a pururea

Şi de sub braţ, să luăm aminte !
Ca ea să fie protejată,
De lângă inima-i fiebinte,
Pe veci, ființa adorată.

....

Trecut-au ani...şi-a fost să fie,
Un înțelept şi el, tot om,
Ce-a demonstrat cu gălăgie,
Că noi,
Am fi
Picați
Din pom.

C-o fi aşa (?!)...doar Domnu' ştie,
Dar sunt Adami cu pumnul tare,
Care, cu multă bărbăție,
Îşi calcă Evele'n picioare...

O fi cumva, coincidență ?
Simplu privind ce facem noi,
Apare această diferență :
Între divin
Şi maimuțoi.

PRIMA SCRISOARE

Când te-am văzut pentru întâia-şi dată
Simţeam că îmi vei fi a mea pe veci,
N-ai să mă laşi cu buza dezumflată
Luând ce n-ai pe tine şi să pleci,

Că io ţi-o spun, mă ştii că nu fac glume,
Satana de te-ar pune să greşeşti,
Un altu' mai frumos pe astă lume
Şi mai deştept, nicicând n-ai să găseşti ;

Îţi scriu acum, plecat la vânătoare,
Sper să slăbeşti un pic, măcar un gram,
În frigider mai e ceva mâncare
Nişte costiţă şi-un pic de salam,

Aşa că de nu vin, ucis de fiare,
Eşti singura ce te iubesc….Adam.

A DOUA SCRISOARE

Când vii spre casă, de la vânătoare
Şi de mai eşti în viață, dă prin hală,
Ia un purcel şi nişte vrăbioare,
Că-ntotdeauna-mi vii cu mâna goală,

Iar pentru supă, un rasol baban
Şi pătrunjel, doar o legăturică,
Un kil de păstârnac, un pic de hrean
Şi poți să tragi în piață şi-una mică,

Iar de ajungi acas' mai repejor,
Fă supa , felul doi, cât te-odihneşti,
Şi nu uita purcelul în cuptor…

Eu mă gătesc puțin, la coafor,
Aşa că poți să faci tot ce doreşti,
Eşti singurul din lume ce te-ador,
Eva.

SCRISOAREA A TREIA

Ascultă Evo ! sunt în viață,
Mişcat de ce-aud prin județ,
Un cățeluş, fură o rață
Şi mai avea şi păru' creț (!?)

Apoi, scandal la parlament,
Benzina urcă pân' la nori,
Rapidu' pică-n clasament
Şi-i oftică-ntre scriitori,

Copii noştri, pentr-un vers,
La gât îşi sar fără folos,
Un punct să-mi cați în univers,
O stea, un astru țăpănos,
Pământu' să-l întorc invers,
Că lumea...e cu susu-n jos .
Adam.

EVOLUȚIE

Săracu' Darwin ! a avut dreptate :
Numai privind maimuțele în pom,
Găsim că sînt la fel organizate,
Precum se vede bine şi la om,

Căci fiecare-i la câte-un nivel
Pe ramuri, însă foarte diferite,
Iar dacă vr-una a mişcat nițel,
Cele din vârf devin neliniştite

Şi-apoi, cele de sus privind în jos,
Zăresc mereu doar fețe zâmbitoare
Ce râd adeseori chiar copios,
Că-n sus privind văd numai funduri goale,

Iar dacă vr-una vrea să se ridice
Pe-o ramură mai sus, fără să-i pese,
Îşi face loc cum regula ne zice
Uşor, doar sărutând…câteva fese !

GLOBALIZARE

Acolo unde razele solare
Nu au putut nicicând să penetreze,
După o foarte-adâncă cercetare,
Ştiința, a venit să demonstreze
C-acea durere, ce ades apare
La cei mărunți, de jos, şi stewardeze,
Nu e, cum ştim cu toți, din nepăsare,
Ci e creată, cum scrie în teze,
De-un fenomen, numit, globalizare ;

Da' s-a descoperit ceva mai tare
Cu aparatele-alea taiwaneze
Ce-au depistat că-n mare este sare
Şi fără păr n-ar fi nici coafeze :

În locul unde razele solare,
Chiar de-ar putea, cumva, să penetreze,
Pe cei mai mari ai lumii...nu îi doare !

AZI-NOAPTE M-AM TREZIT ÎN PARADIS

Azi-noapte m-am trezit în paradis,
Eu ortodox convins şi botezat,
Că stând mereu departe de păcat,
S-ajung în locu-acela ca de vis
N-am fost surprins şi nici nu m-am mirat ;
Ajuns în fața “marelui altar”,
Un înger milostiv m-a aşezat
La masă şi umil m-a întrebat,
Cam ce-aş dori să pună la grătar…
Eu şapte mici, pe loc am comandat ;
Până atunci, mi-aduse una mică,
Iar un țambal bătrân şi o vioară
Mă alintau la ciorba de burtică,
Dar apăru şi nea Petrescu Gică…
L-am auzit prin fumul de țigară ;

Babani, zemoşi, condimentați perfect,
Simțeam în mici o nouă înviere,
Cu guler, înălțam halbe de bere
(De la Azuga, să fiu mai corect)
Fără suspin şi fără de durere….

Nevastă-mea făcu o tevaturăăă…
Mă luă de dimineață foarte tare,
Nu mă credea că-n rai făcui o tură (!?)...
Noroc că miroseam a băutură
Şi-n gură tot sugeam o scobitoare !

RUGĂCIUNEA CEA MAI LUNGĂ

Ne cunoşteam de câțiva ani, chiar bine,
Eram în anul ultim de liceu,
Îndrăgostită foc fata de mine,
Lulea inamorat de ea şi eu,

Dar cuminței am fost, ca şi pe plită,
Aşa că fi'nd atât de-nflăcărat,
De ea nu mai vorbesc, era topită,
Să facem, am decis, vechiul păcat ;

A doua zi, părinții ei, la masă
M-au invitat, dorind ca să mă ştie
Şi-apoi plecau o noapte de acasă,
Perfect pentru aşa o nebunie ;

Sincer să fiu, prea multe n-am ştiut,
Cu toate că-s trăit doar la oraş
Şi cum sunt eu de fel şi precaut,
Am zis că mi-ar fi bun un balonaş ;

Intrai în farmacie, ruşinos,
Jenat mă învârteam, pe cinstea mea (!)
Dar farmacistul, foarte respectos
Pe loc a înțeles ce-mi trebuia :

Din raft, un pliculeț mi-a arătat
Ca-ntre bărbați, aşa pe îndelete
Cu amănunte chiar mi-a explicat,
Eu nefiind nicicând dus pe la fete ;

Fără discuție, totul am plătit,
Gândindu-mă la noaptea de orgie
Şi după ce din nou i-am mulțumit,
Am luat, ca să fiu sigur, o cutie ;

A doua zi, m-am dus la ea acasă
Cu flori, la patru ace, ca la carte,
Părinții ei, mă aşteptau la masă,
Eu aşteptam ca să se facă noapte ;

A trebuit să facem rugăciune,
Chiar după ce frumos ne-am aşezat,
Mi-am pus fruntea în mâini (asta pe bune)
Şi frate , să te ții cât m-am rugat (!)

Păi a trecut,un sfert de oră poate,
Iar eu mă tot rugam, ca niciodat',
Cu ochii-n palme-nțepenit pe coate,
De toți cei de la masă s-au mirat,

Că-mi zice ea, în şoapte, drăgăstos
(Eu mă rugam, doar ca să mai exist):
-Nu te ştiam aşa religios (!?)
-La fel nici eu…că tac'tu-i farmacist !

PROBLEME ÎN PARADIS

Fusei azi-noapte-n paradis,
Aşa-ntr-o vizit'amicală,
Păi fraților, v-o spun deschis,
Situația-i foarte nasoală :

De la intrare-am fost luat
De blonde gol-goluțe-goale,
Fierbinți că tot am lepădat
Nemaiavând spațiu in țoale,

Iar halbele îngulerate
Cu bere rece, de la gheață,
Şedeau pe mese-aliniate
Că îmi venea să mor cu viață ;

Văzând măi nene-aşa minuni,
Am întrebat de vechi amici,
Care mi-au fost ei cei mai buni
La şprițuri dar şi la gagici ;

"Oh, dragul meu, au evadat,"
(Îmi zise-un înger cu durere)
"Precis în iad s-au aciuat,
E plin de fete şi de bere,

Că n-aş dori să fac păcate,
Şi eu ce m-aş...să n-am noroc (!)
Că halbele au găuri toate
Iar blondele…nu au de loc !"

CONFESIUNE

M-a păcălit din nou târfa, aseară,
M-a dus de nas uşor, afurisita,
Io care ştiu de-o viață ce-i ispita,
O noapte m-a lucrat nenorocita
Şi nu mai ştiu pentru a câta oară ;

Acuma, sincer, mi-a făcut chiar bine
Şi rău nu-mi pare după gologani…
Mor de necaz, că dup-atâția ani
A dracu' face, parc-am fi duşmani,
Întotdeauna ce vrea ea cu mine ;

În zori, perfida, aşa pe sub geană,
Cătând din nou ca să mă bage-n boală,
Cu ochiu-mi face iar, aproape goală…
Să vezi şi tu, măi frate, câtă şcoală
Poate să aibe-n ea...o damigeană !

EVADARE DIN PARADIS

M-a luat asear’ al dracu’, stai să vezi,
Am dat de el, nu vreau să-i zic pe nume,
Fără dureri, da’ nu ai să mă crezi,
În iad, mă vere, ce puhoi de lume (!?)

Ne-a pus la coadă ca şi la votare
Şi-n cap de tot sta unu-mpielițat
Cu grad baban, fost securist se pare
Că ne-ntreba şi unde-am înțărcat ;

Ajung la el, cam dup-o săptămână,
La rând erau români, fir-ar să fie !
Îmi dispăruse ceasul de la mână,
Da’ i-am fentat, nu avea baterie !

Şi-mi pune, frate, prima întrebare,
Nu cum mă cheamă, era prea firesc,
De am cumva vreun act de-nmormântare
Că doar aşa puteam să-i dovedesc….

Mă scotocesc, îl văd că se-nroşeşte,
Vreo şase poli, canadieni, îi trag,
“O.K !” îmi zise el, pe englezeşte
Că îmi venea să-l introduc sau bag ;

-Cu ce te-ai ocupat ? voia să ştie,
-Am scris poveşti şi chestii, scriitor,
-Aaaa ! înțeleg, n-ai nici o meserie ,
Vei fi repartizat deci…la cuptor,

-Am scris şi rime, dar eu sunt modest,
Şi poezii, cu toc şi cu cerneală,
(I-am mai băgat sub nas trei poli, pe şest)
-Preferi cumva cazanul plin cu smoală ?!

-Am scris la ziare, am scris la reviste
Şi stai aşa că nu am terminat…
-Ai scris lu' mă-ta, ai scris acatiste…
Trei locuri am la groapa cu rahat,

Dar două-s rezervate-n mod precis,
Când vor veni, asta încă nu ştim (?!)
Nici gând c-or să ajungă-n paradis !
E unuuu….Păunescu şi Vadim,

-Cu-aşa vecini, prefer să mai aştept,
Doar să apară, timp am infinit,
A doua zi, din somn când mă deştept
Curată va fi groapa, negreşit ;

Privi-n dosar din nou, scos din răbdări :
-Ai trei copii cu alta, prin Vaslui,
Din iad ai încă două evadări….
Păi te trimit, la mama dumnealui !

Şi-mi dă un bon, să merg la Scaraoțky,
Acolo Stalin, Hitler, Nicu frate (!)
Napoleon, mai mulți, era şi Troțky,
Tot aşteptau Fidel să se arate ;

Netuns, nebărbierit, dintr-o țigare
Trăgând la rece, n-aveam un chibrit,
Îl văd pe Scaraoțky fript, cum sare,
Intrând la el, să mor cum m-a primit !

“Hola muchacho ! intră doar odată !”
Mă-mbrățişă precum toți preşedinții,
Privindu-mă cu drag, ca şi un tată
Mă întrebă cine-mi făcuse dinții,

Şi-a început bairamul, toți dansau
Pe sârmă şi pe jar înflăcărați,
Nea Gică şi Romica îmi cântau
“M-am renăscut flămând printre Carpați”,

Coniacul tot, l-a dat Napoleon,
Iar Hitler, a venit cu-n car de bere,
Dar Nicu ! ce rachiu ! într-un bidon
Din plopii ce făcuseră ei pere ;

Eram emoționat, dar şi speriat,
De mirosea (mă credeți ce calvar ?!)
Că nu-s Fidel precis eram castrat
Şi-atât ce mai aveam pe inventar ;

Mi-a dat apoi vacanță, ce onor !
La un hotel mişto-ntr-o stațiune,
În care dracii-şi fac de cap cât vor,
Un paradis al lor, da’ ce minune !

…………………………………

Plătesc cu VISA, acte nu aveam,
Friptura, berea, chiar pe Kiseleff
La Doina, unde-n vremuri mă-ntâlneam
Cu-amicii îndrăciți la câte-un chef,

Şi-ajung la consulatul canadian,
Pe Iorga, din Romană, toți îl ştiu,
M-am prezentat, le-am spus că-s cetățean,
Cereau un act precum că aş fi viu,

M-am dus la consulatu-american
Cu un taxiu, că nu eram pe goană,
Perfect ne-am înțeles, fi'nd cetățean,
Cu translator de limbă talibană,

Amprente, poze, cu, fără turban
Un akaem în dos, pentru regie,
Am socotit, să iau, cam la vr'un an
În Cuba, că era nene urgie !

Şi n-am mai stat, ce dracu', m-am roit,
Am alergat, am mers, am înotat,
De ajunsesem mort de obosit
În zori, din patul meu când m-am sculat ;

Plecai la lucru însă, fericit,
Mi se părea şi viața mai uşoară,
Ce minunat cred că s-o fi simțit
Fidel, de se gândea şi el să moară !

Cum am ajuns, la toți am povestit,
Colegii m-au crezut, fără-ndoială,
O chestie în schimb, m-a sictirit,
Că nu ieşeam cu ei la socoteală :

Le-am explicat, măi frate, va să zică
Amănunțit, le-am desenat, le-am scris….
Păi canadienii-s tari de bibilică !...
Nu înțeleg nicicum ce-i…paradis !

MIRACOLUL DE LA MIEZUL NOPȚII

S-a petrecut un fenomen ciudat,
Chiar anormal considerat de lume,
Ce până azi nu a fost explicat
De vr'un savant mărunt sau cu renume :

Văzu Măria, că a ei grădină
Prin august spre sfârşit (să vezi belea !)
De pătlăgele frate, era plină,
Dar coapte, nici chiar una de saftea,

Ori să fi fost în pârg, atinse-oleacă,
Şi-aşa cum eu te văd şi tu mă vezi,
Nici semne nu dădeau c-or să se coacă,
Rămase toate roşiile…verzi !

Dar la vecinu', chiar dădeau să crape
De coapte ce erau, plângeau pe vrej,
Că-n gura lui Măria curgeau ape
Şi noduri, tot privind, simțea-n gâtlej ;

"Vecineee!", peste gard strigă Măria,
(El prin grădină gâdilând în joacă)
"E vr'un secret, că-mi vine pandalia,
Ca roşiile mele să se coacă ?!"

"Nu e secret, (vecinul pus pe şoadă)
La noapte, dezbrăcată, nu glumesc,
Să umbli prin grădină să te vadă,
Că toate de ruşine se roşesc !" ;

Plecă Măria, cam cu întrebare (?!)
Dar până seara ea a socotit,
Că n-ar strica să facă o-ncercare
Şi-apoi din asta, nimeni n-a murit (!)

În miez de noapte, gol-goluță-goală,
Făcu Măria ture prin grădină
(La chestii d-astea nenee, avea şcoală !)
De se făcu şi semiluna, plină ;

A doua zi, miracol, stai să vezi (!)
Păi a cules, că nu o să credeți,
(Nu pătlăgele, că erau tot verzi)
Un braț baban de tot de…castraveți !

RUGĂMINTE CĂTRE EL

O Doamne, Creator divin,
Cum ai putut să faci Tu oare
(Mă ierți şi iată, mă şi -nchin)
Aşa o mare eroare ?!

Le-ai pus pe toate pe Pământ,
Însă ceva nu-mi place mie,
Să port mi-ai dat, Părinte sfânt,
Tot restul vieții…pălărie

Şi-apoi nevesti-mi, pios,
Ca un blestem nescris în carte,
Oriunde-ar merge ea pe jos,
În pantaloni să mi se poarte ;

Cum numai Tu le-ndrepți pe toate,
Ca bun şi iubitor părinte,
Acuma că nu se mai poate
La Tine vin cu-o rugăminte :

Pune Te rog a mea chelie,
Pe-ale nevesti-mi picioare,
Să scap şi eu de pălărie
Şi ea la fel…de depilare !

POCĂINȚĂ

Ajungând ca şi-un proscris,
(Că de asta eu sunt bun)
Fraților, chiar m-am decis :
Gura pe şpriț n-o mai pun,

Că satana m-a tentat
Cu un şprițuleț de vin,
De făcui mereu păcat,
Să mă ierte Ăl divin (!)

Vorbe rele mi-au ieşit,
Iar prestigiul meu se pare
La un colț a fost ştirbit,
De la prea multe pahare ;

Chiar şi popa m-a luat,
Pe departe-aşa la rost,
Auzise el prin sat
Că beau şprițuri şi în post,

Aşa că, nu fiți mirați
Când mă prinde noaptea-n sat,
Să mă tai şi să mă bați,
Eu, cu şprițu-am terminat,

De aceea iar vă spun,
Ca umil şi bun creştin,
Cât oi fi n-am să mai pun
Nici un strop de apă-n vin !

SPOVEDANIE

-Părinte, am venit, să fiu iertat,
Cum sunt eu bun şi plin de nenoroc,
Făcui fără să vreau un mic păcat
Cu-n braț de lemne bune pentru foc…

-Da' spune fără teamă măi Vasile,
Ai doborât în sat vr'un pom uscat (?!)
Că eu te ştiu de-atâția ani de zile
Şi altul nu-i ca tine mai curat…

-Părinte, ştiți, eu anul ce-a trecut
Tot la pădure lemne am tăiat,
Având şi car şi boi şi priceput
Le-am şi cărat la oamenii din sat,

-Cumva te-a pus satana ca să furi
Vreo buturugă sau niscai surcele ?!...
Ferească Dumnezeu de ce-ai să-nduri,
Nici dracu' nu te scapă de belele !

-Da' nici prin gând părinte de furat (!)
Eu lemne am grămadă sub pridvor,
Dar iubitor şi milostiv am dat
Unei personae fără ajutor,

-Păi ăsta nu-i păcat, e creştineşte !
Tu vii la mine ca un păcătos !?
Mai bine du-te şi te spovedeşte
Cu un rachiu la cârciuma din dos !…

-Da' stai părinte, că n-am terminat (!)
Am pus în car un braț de lemne bune
Şi mai apoi, să vezi ce s-a-ntâmplat
Că n-ai să mai găseşti nimic a spune,

Le-am descărcat din car, le-am şi crăpat,
La văduva lu' Ion de lângă moară,
Era un ger, gândind la răposat,
Fie-i țărâna grea, cât mai uşoară…

-Şi-apoi, şi-apoi (?) că m-ai înfierbântat,
(Întreabă popa foarte curios)
Spre casă înțeleg că ai plecat
Da' nu pe lângă boi cumva pe jos !?

-Nu vă grăbiți aşa tare părinte !
Că i-am aprins şi focu', m-a cinstit
Cu vin d-ăl vechi şi câteva plăcinte
Pân-ce odaia bine s-a-ncălzit

Şi tot băgând pe foc, o văd părinte
Că-mi dă cămaşa jos, sub ochii mei (!)
Ițarii îi dădui eu mai 'nainte,
Mă cam strângeau, ce o fi fost cu ei (!?)

Şi-apoi s-a întâmplat…ce s-a-ntâmplat
În fața sobei, goală ea şi eu,
Da' a fost bineee (!), n-o zic cu păcat,
L-aş supăra cumplit pe Dumnezeu…

-O Doamne iartă-l, n-a ştiut ce face
Şi-o fi pierdut chiar mințile pesemne (!)
De a ajuns ițarii să-i dezbrace
Făcând risipă de atâtea lemne (!)

Da' spune-mi tu cinstit, bade Vasile,
S-a întâmplat cumva să fie-n post ?!
Că le ardea în două sau trei zile
Femeia şi cu grijă şi cu rost…

-Precis să zic, nu îmi mai amintesc,
Însă mata’ de crezi că este bai,
Pe deşte iaca stau şi socotesc :
…Din august ce-a trecut…până prin mai !

PĂCATUL DIN “POSTU’ MARE”

Mă luase popa, să vă spui,
Când botezai pă Ion, la rost,
A socotit cu deştu’ lui
Pă călindaru’ ăl dîn cui,
Că s-a-ntâmplat să-l fac în post ;

Da’ ce ruşine, io creştin,
Cu-atâta lume fi’nd dă faţă,
Că începui să mă închin,
Să fac mătănii, să suspin,
Să o dau dracului dă viaţă…

Muierea mea, ce să mai zic (!?)
Să-ngălbenise ca şi ceara,
De a rămas de-atunci cu-n tic,
Să uită-n călindar un pic
De câte ori să lasă seara ;

Da’ după ani, azi dimineaţă,
În zori, cu Leana şi Ionel,
Furăm la şcoală primii-n faţă,
(De ce mi-a fost mai tare greaţă)
Ca să-l înscriu pă puradel,

Cum să-ntâmplă, şi dom’ părinte
Veni cu fetele lui, două,
Io cu respect dă feţe sfinte
Lăsai pă el s-o ia ‘nainte,
(La crâşmă dăschidea la nouă)

Acuma Leana, că e vie,
Muiere fină, nu-i o lele,
Cu coada ochiului să ştie
A tras, când popa pă hârtie
Le-nscrise p-a lui puradele,

De se-apucă, cu ticu-i rău,
Pă deşte scurt ce-a socotit
(Că şcoală avea căcălău)
Şi la ureche mi-a zis, zău
Că popa sigur n-a postit !

Mă scărpinai în cap o țâră,
(Să nu zică că io-s al dracu'
Şi-apoi pă veci să-mi poarte ură)
Strigai în plină-adunătură
Mai mult de mila lui, săracu':

Părinteee…la mata' în casă
Păcat s-a săvârşit în post !
Şi-ți spun ştiind ce mult îți pasă
Că eşti figură cuvioasă…
Iar de nu crezi, ia-o la rost
Că-ți spune…coana preoteasă !

ETERNUL PĂCAT

Ne este teamă de păcat,
De iad, de cazne, dar e scris,
De prima dată s-a-ntâmplat
După cum ştim, în paradis ;

Din pomul care-a fost oprit,
(Şi asta din curiozitate)
Un măr în doi au împărțit
Ca să le ştie ei pe toate,

Apoi ei şi-au acoperit
Ruşinea, cu o frunză, care
În lume iată, a ivit,
Curiozitatea ce mai mare !

MUSTRARE DE CONŞTIINȚĂ

Aşa ceva e greu de înțeles :
Cu-o fire calculată şi prudentă
Să aibe sex, şi asta mai ales
La el în cabinet, cu-o pacientă (!)

Şi nici n-a fost măcar o aventură,
Ceva ce a trecut neobservat,
Dar conştiința lui, peste măsură
De-atunci fără-ncetare l-a mustrat ;

A profitat fără de ezitare
De pacientă într-un mod barbar,
Însă de ce este mustrat mai tare ?!...
De faptul că el e…veterinar !

RUGĂCIUNE

De ce nu vrei ca să mă faci Tu, Doamne,
Fără pantofi, cravată, fără haine,
Fără nădragi, sau cu, dar fără craci,
S-arăt cel mai sărac dintre săraci ?!

Şi să m-arunci ca pe-un nimic, Părinte,
Acolo unde iadu-i mai fierbinte,
Pe undeva, pe-o plajă-n Caraibe,
Pierdut s-ajung prin fumul de Cohibe ;

Mulatelor, să nu le dai răgaz,
În nopți, gol să mă frigă, fără gaz,
Iar zilele, din zori în madrugade,
În rom, pe rând, mă fiarbă şi-n lambade ;

Înfometat de-oi fi, să râzi de mine
Căt poți de mult şi cât poți Tu de bine,
Negritele, să-mi dea din coconate
Să muşc şi să la sug pe săturate,

Şi pedepsit, când ars voi fi de soare,
Cu-n deget doar, un brânci să-mi dai în mare,
Iar de-oi rǎgni de sete, cu durere,
Tu, apa mării...fă-o toată bere.

PENULTIMA DORINȚĂ

De-ar fi ca să mă iei, şi-asta pe bune,
Un singur lucru numai îți voi cere :
Mă ia în noapte, fără vreo durere,
Că pentru tine nu-i mare minune ;

Pe zi, fi'nd treze, fac rebeliune,
Mă află lumea-n şapte cartiere,
Însă când dorm, le spun "la revedere !"
Potopul după mine, chiar să tune !

Eu mi-am făcut deja şi trăistuța,
Iar pân' acolo o voi duce-o-n mână,
Valiza, nu mai are importanță….
Să scap de mama şi de bunicuța,
În paradis aş fi, o săptămână
Cu tine doar, căci altfel, nu-i vacanță !

DE CE-AI MURIT….

Am fost la tata, cum vă spun,
Dădea să plouă, era vânt,
Cu nişte flori ca să le pun
Şi-o lumâmare pe mormânt ;

Alăturea, îngenuncheat,
La alt mormânt, un ins rănit
Se văicărea înlăcrimat :
“De ce-ai murit, de ce-ai murit”

Se închina la cer cu jind,
Gesticula parcă lovit,
Din buze tot mişca bocind,
“De ce-ai murit, de ce-ai murit”

O lumânare pâlpâia
Lângă săracu’ prăpădit,
De milă se topea şi ea,
“De ce-ai murit, de ce-ai murit”

L-am ridicat de subțiori,
Privindu-mă dezamăgit
Mă întrebă de două ori,
“De ce-a murit, de ce-a murit"

“În viață dacă mai şedea,
Eram atât de fericit”
Îndurerat din cap dădea,
“De ce-a murit, de ce-a murit”

“Te înțeleg” i-am zis pios,
“E cineva foarte iubit,
Însă de plângi, e de prisos,
Căci a murit, căci a murit”

“De unde dom’le (?!) nici nu-l ştiu,
Şi plâng că am dat de belea,
E fostul soț, un şantaliu,
Ce l-a avut…nevastă-mea !”

FEMEILE…..

Păi cine-a zîs că-i ne-nțelegătoare
Muierea, păi a zîs o vorbă mare !
Auzi prin ce trecui ieri după-masă
Când ajunsei din târg, nene, acasă :

Fusei plecat şi cu Florică, doi,
Cu Luna-n băț, cu praz şi usturoi,
Şi-aşa o zî de market ce-am avut
Că prazu' tot şi aiul l-am vândut ;

Mă săturasem, muică, până-n gât
De muncă frânt eram de tăbărât (!)
Şi cum avui şi-o noapte tare grea,
Un pui de somn, să mor, om mă făcea ;

Parcai sub dud măgaru', nelegat,
Florică mă-nțelege minunat (!)
Însă cu Leana-i lucru de prisos,
Muierea le-nțelege tot pe dos,

Păi cât vrusei să dorm vro oră-n pat,
De patru ori, mă' vere, m-a sculat (!)
Bă' şi-i spusei doar clar, pe româneşte
Futu-l pe ăla care mă trezeşte (!?)

ULTIMA SCRISOARE DE AMOR

Îți scriu din nou o ultimă scrisoare
S-ți amintesc că te iubesc la fel,
Sunt sigur că mă ştii, eu sunt Costel,
Ne-am cunoscut acum trei luni, la mare,

Când am plătit, la cină, toată nota,
La restaurantu' ăla-n Eforie,
Eram pus la costum, cu pălărie,
Iar tu erai cu scorpia de mă-ta ;

Nu te slăbea din ochi, să nu cazi pradă
Tentației de-a face vreun păcat,
Inamorați, pe loc, ne-am descurcat
Şi-n piept am tras-o fără să ne vadă,

Urcai în bezna noapții, drăgăstoasă,
Doar în papucii albi şi-n capoțel,
La cameră, la mine, în hotel,
Căci cheia ți-o pasasem pe sub masă,

Şi-apoi, pe săturate, din amor,
Muşcam cu lăcomie şi-nfocare
Pân' se umpleau pereții de sudoare
Şi ciucurii zburau de la covor ;

Te rog să-mi scrii că mi-e-mpotriva firii,
Nu înțeleg, fiindu-mi cu mirare,
Ce căutau, în ziua despărțirii,
Papucii albi, la mă-ta în picioare ?!

SEXULUI FRUMOS

Doresc să contrazic “sexul frumos”,
Care-i priveşte pe bărbați cu ură,
Considerând că n-au nici un folos,
Fiindcă-s vicioşi peste măsură :
Că sînt bețivi şi-apoi scandalagii,
Că leafa când o iau, n-o pun pe masă,
Că-s cartofori bolnavi şi tablagii,
Că unii mai lipsesc şi nopți de-acasă…
……………………………………..
Aşa că voi veni cu-o explicație,
Încât mă simt chiar tare ofensat,
Fi’nd vorba de a noastră reputație
Şi de onoarea oricărui bărbat :
Stimate doamne, nimeni nu-i perfect,
Deci înțelegem, suntem doar maturi,
Printre bărbați, mai e câte-un...defect,
Că şi pădurea are uscături ;
Dacă doriți s-aveți “bărbat model”
Care nu bea şi nici nu chefuieşte,
Care nu intră în nici un bordel
Şi nopțile din pat nu le lipseşte,
Un individ ce banii nu-şi aruncă
La cărți, barbut, sau doar să-i prăpădească,
Ce nu mănâncă doar fripturi şi şuncă
Şi nici nu pune limba pe Fetească,
Puteți să-l căutați pân’ obosiți !
Credeți-mă că nu fac băşcălie,
În două locuri poate că-l găsiți :
La casa de nebuni, sau….puşcărie!

DESPRE SEX

Făcui fălă să vleau o constatale
La glădiniță ieli, când am picat,
(Cu toate că-s de-un an în glupa male)
Să mol dacă glumesc, pe omoplat ;

Ne-a esplicat doamna educatoale
Amănunțit, chial ne-a si desenat,
Cum am ajuns să ezigstăm sub soale,
Cum fiecale a fost plocleat,

Elam ochi si ulechi de culios
Să aflu cum pe lume am venit,
Si chipes si isteț, si ce flumos,
Da' nu te mint, mai mult m-a plictisit,

C-al fi o balză, cale-n noptițică,
Ne-aduțe-n pliscu' ei, împachetați,
Când scapă si mămica de bultică
Făcută de la ouă si câlnați,

Cum zboală balza asta-nțet, agale,
Vleo nouă luni, să iasă luclu bun
Si cum agiungem în pătuț si-n țoale
Pe cosul casei, ca si Mos Clăciun….

Să vezi măi flate, țe educatoale (!)
Fălă misto, chial m-a lăsat pelplex,
La vâlsta ei, (țe pept si țe pițioale !)
Să nu stie nimica desple sex !?

CHILOȚII DIN PAŞCANI

Iera parcî-o zî di sărbătoari,
Că-n şientru la Paşcani or apărut,
Prin prăvălii şî pi Ulița mari,
Chiloți atât di mulți şi n-am văzut,

Şî ni miram cu toți privind la iei,
Fi'ndcî la noi, pi străzi, nu vezi chiloți,
Ierau şî mari şî mişi şî mititiei
Iar di frumoşi, pot zâşi, ierau toți,

Că n-am găsât, vă zâc, doi că-s urâți
Şi nişi suşiți, cum poati sî mai hii,
Or sî hi fost olec-aşa boțîți…
Da' şi vorghieşti !...ierau şcoşi din cutii,

Iar fietili, cum s-ieli ruşânoasi,
Au cam roşât, vorghind tot cu păcat,
Ş-or înghițât în săc, fiind sfioasi,
Că dintr-aşei chiloți nişi n-or probat,

C-a doua zî, or dispărut cu toți,
(Că dupî confierințî or plecat)
C-un avion plin tot doar cu chiloți,
Da' numa' doi chiloți…or chilotat!

VIOL

Vreau să-l reclam pă Ion a’ lu’ Scarlat
Pentru viol, al dracu’ prăpădit,
Da’ nu numa’ că el m-a violat,
Nenorocitu’ m-a şi-mbolnăvit :

Intră acum cinci luni să zic, precis,
În miez de noapte peste mine goală,
Că eu nu țin pe vară geamu-nchis
Având călduri, de-aşa o zăpuşeală,

Şi de atunci, în fiecare seară
A tot venit, o noapte n-a omis,
Cu toate că ştiam de prima oară,
Eu tot uitam mereu geamul deschis ;

Acuma iaca, s-a mai răcorit,
Iar noaptea-i rece şi-ncă foarte bine,
Că de trei zile tare am răcit,
Îl tot aştept la geam şi nu mai vine !

RECLAMAȚIE LA POLIȚIE

Sosi domnu' Sergent în bloc la noi,
Sunat de zece ori la disperare,
De-o babă pusă chiar pe tărăboi,
Cu-o reclamație teribilă se pare;

Şedea cu un etaj mai jos, la nouă,
Chiar şi pe mine ea m-a reclamat
"Că-n baia ei, chiar când nu plouă, plouă"
Până când duşul i l-am reparat;

-Domnu' Sergent, în fiecare zi,
E-un individ ce umblă-n pielea goală
În blocu' ce-l vedeți, de vizavi,
De m-a băgat la vârsta mea în boală,

Îl văd cum umblă prin bucătărie,
Iar după ce de-acolo-a dispărut,
Apare iarăşi în sufragerie,
Exact aşa cum mă-sa l-a făcut,

De-aceea eu, vă rog chiar insistent
Să rezolvați problema într-un fel,
Iar ca să fie cât mai concludent,
Ca martor ocular, priviți la el (!)

Privind Majoru' către obiectiv,
Un individ părea că-i dezbrăcat,
În sus era mai mult ca pozitiv,
Însă mai jos, nimic n-a observat,

-Bunico, să ți-o spun, nu cred nimic,
Problema-i rezolvată, fii pe pace !
Fereastra e mai ‘naltă de buric,
Ruşinea nu se vede orice-ai face !…

-De nu mă crezi, ia-ți de pe cap şepcuța
Şi urcă-te matale sus pe masă,
Ia şi binoclu’ de la bunicuța
Şi-atunci să-mi spui că io sunt mincinoasă !

CHILOȚII DIN PIGALLE

Doar s-au dat jos din avion
Veniți cu-afaceri la Paris,
Marin, Vasile şi Ion,
Să fac'o tură, au decis ;

Căscând ei gura prin vitrine,
Ajung în zona deocheată,
Ce expunea doar manechine
Cu şnururi d-alea…cum se poartă ;

Holbați, Vasile şi Marin,
Puțin parcă s-au agitat,
Însă Ion, fierbea din plin,
Ud leoarcă tot de-nfierbântat,

Încât cei doi compatrioți,
S-au cam mirat, cum pe Ion
L-au zăpăcit nişte chiloți
Sub câte-un scurt combinezon (?!)

Că las-o-n colo ! e om mare !
Şi dup-o zi fără Maria,
Doar dintr-un şnur printre buci goale
E-n flăcări tot şi…pălăria !

Da' Ion sărmanul, tremurând,
(Nici aer nu avea de-ajuns)
Privind în gol şi lăcrimând,
Zise pe şleau, bufnind în plâns :

De cum ajung acasă-n prag,
Mariei, praf îi fac chiloții,
Am să-i întind şi am să-i trag,
În zdrențe-am să-i prefac cu colții (!)

Că să v-o spun pe aia dreaptă,
Nu de Maria mi-este dor...
Chiloții ei, vina o poartă,
Ai dracului …mă strâng de mor!

REPROŞ
(rondel)

Erai atâta de frumoasă
Când îmbrăcai zile senine
Cătunul meu, dintre coline,
În rochia albă-ți de mireasă ;

Pe brațe te purtam acasă
De veri încins tânjind la tine,
Erai atâta de frumoasă
Când îmbrăcai zile senine,

Dar Crivățul, sub nori, geloasă
Îl asmuțeai mereu spre mine
Simțind cînd primăvara vine,
Tu iarnă rece, urâcioasă,

Erai atâta de frumoasă…..

DIVORȚ ÎN STIL ROMÂNESC

După atâția ani de căsnicie,
Acum că amândoi ne pensionăm,
Ți-o spun pe bune, nu e parodie,
De-acord căzurăm să ne divorțăm,

Dar nu că ar fi fost nepotrivire
De caracter, cum zice-o vorbă mare (!)
Întreaga viață doar dintr-o privire
Ne-am potrivit ca marca pe scrisoare :

Că eu sunt fumător, şi ea fumează,
Eu beau de sting, şi ea le bea cu foc,
La pocker eu trişez, şi ea trişează
(Cum dracu' de-am avut aşa noroc ?!)

Şi când ne-ncăierăm, o iau la moacă,
Dar eu nicicând la față nu am dat,
De păr o iau doar când nu vrea să tacă
Şi-o-njur de mă-sa, că-s manierat,

Aşa că amândoi am hotărât,
După o viață plină de capricii,
Să divorțăm că ne şade urât
S-avem un partener cu-atâtea vicii.

JUSTIȚIE

Cățeluş cu părul creț,
Fură rața din coteț,
El se jură că nu fură,
Dar să vezi ce-ncurcătură !
Că fusei la judecată,
Reclamând javra netoată,
Care avea şi recidivă
Şi dosar mare-n arhivă,
Vechi client pe la hingheri
De unde-a scăpat mai ieri
Si-unde fuse condamnat
Tot pentru acest păcat ;
Cunoscând deci, inculpatul,
Nici nu mi-am mai bătut capul,
Eram sigur de succes...
Şi-am pornit dar, la proces,
Fără să-mi pun avocat
Sau să cer cuiva vreun sfat,
Socotind că treaba-i oablă,
Având martoră şi-o babă,
Plus vreo trei-patru vecini,
Chiar şi Ion, a lu' Mărin...
Toți văzând potaia hoață,
Împreună şi cu Zdreanță,
(Alt borfaş, un găinar,
Hoț de ouă din cuibar)
Care cu neruşinare,
Ziua în amiaza mare,
A intrat ca un tâlhar,
Zdreanță stând la colț pândar,
Si-mi luă rața, fără milă,
Ce-o țineam pentru prăsilă ;

Dar buclucu' ăl mai mare
Fu în ziua următoare,
Când în fața curții'nalte
Furăm toți, pentru dreptate :
Eu, de rață păgubit,
Inculpatul sus numit,
Zdreanță,martor şi complice,
Procurorul şi un vice,
Lume multă, gălăgie,
Toți şedeam ca'ntr-o cutie,
În sala de tribunal
Mai ceva ca la un bal ;
Şi-ncepu dansul, măi frate,
Procurorul pus pe fapte,
Luă dosarul şi-l deschise,
Parcă dracu' îl lovise
Şi cu întrebări ghiulea,
Mă ținti pe...dumnea-mea :
Că, de unde-avui eu rață (?)
Dac-a fost, sau nu in viață (?!)
Am avut-o declarată
Sau era ne-nregistrată (?!)
Am avut-o pe contract ?
Pot să le prezint vreun act (?!)
Ce-i dădeam eu de mâncare,
Dac-a fost la vaccinare,
Câte ouă a ouat
Şi de-am dat cotă la stat (?!)
Ori, dacă a fost rățoi,
Să le spun din care soi,
Fiind unii care ouă,
Că s-a dat o lege nouă,
Iar în caz c-a şi clocit,
Câți boboci am dobândit (?!)

.
..Nu cumva să-i fi mâncat,
Sau...vândut la altii-n sat,
Că aveam belea mai mare,
Neavând act de vânzare...
Că de unde, că de cum,
Nu ştiam ce să mai spun,
Şi uite-aşa m-a tot sucit,
M-a întors şi învârtit,
Că din om cinstit, prădat,
Am ajuns eu, inculpat,
Iar potaia, stai să vezi,
Că, din lipsă de dovezi
Pe loc a fost achitată
Şi fiind calomniată,
Ceru şi ceva parale
Pentru leziuni morale...
Am plătit şi-am terminat,
Dar ce , crezi că am scăpat ?
Mi-au făcut şi-o percheziție,
M-au chemat şi la Poliție,
Să declar ,cum s-a-ntâmplat,
De-am avut...rață în sat ?!

NOROCUL MEU

Găsit inel şi verighetă
De aur, optuşpe carate,
Cu piatră fină şi discretă,
Printr-un noroc tâmpit azi noapte ;

În viață, toată lumea ştie,
Regrete ai atunci când pierzi,
Dar când găseşti, ce bucurie,
Te miri si chiar te minunezi (!)

La fel şi eu, cât m-am mirat
Când le-a găsit, fi'ndcă-i o taină :
Ce dracu' o fi căutat
Nevastă-mea la mine-n haină ?!

CHESTIE BANALĂ

Te-am căutat din nou la telefon,
Gândindu-mă cu patimă la tine
Şi mai ales la micile buline
De pe chiloții-aceia roz-bombon,

Te-am mai sunat în zori, de vreo cinci ori,
Pe dinți, mă iartă, nici nu m-am spălat,
Dar telefonul suna ocupat…
De gânduri negre m-au luat fiori;

La prânz, între antre' şi felu' doi,
Că ciorba prea frigea, iar te-am sunat…
Cum dracu' am ajuns eu delegat
În loc să sorb din ochii tăi vioi ?!

Aseară din hotel, eram la bar,
(Ți-o jur că eram singur-singurel)
Iar te-am sunat trăgând un păhărel,
Dar orice-aş fi făcut era-n zadar (!)

Acum că te-am găsit , îmi spui tu mie,
O chestie banală ce m-a dat
Pe spate, mai precis pe omoplat,
Că celularu'…n-avea baterie !?

CONTRAZICERE

Se spune că mersul pe jos,
(De doctori mari şi reputați !)
Este chiar foarte sănătos,
Da' io nu cred, nici să mă bați ;

La şai'ş-cinci de ani şi-un pic,
Bunica îşi făcuse normă :
Cinci kilometri, ca nimic,
Zilnic mergea să fie-n formă,

Dar pentru mine, (vin cu fapte !)
Mersul nu-i bun şi ştiți de ce ?!...
Are acuma nouă'ş-şapte
Şi nu ştiu unde dracu' e !?

AFACERE OLTENEASCĂ

Plecai şi io în târg, să vezi saftea,
De mă sculai devreme, dimineață,
Nu cred că ceasu' unşpe arăta,
Să casc un pic mai mult gura pîn piață,
Da' nu mă laud, nu e firea mea,
Ca mine negustor, nu-i altu-n viață :

Luând în fugă nişte praz, măligă,
De brânză doar nădejde mai era,
Cățaua aia proastă-a lu' Cotigă,
Din lanț scăpată, precum să vedea,
(Îi atârna dă gât doar o verigă)
Tot după mine vere să ținea;

Ajuns în târg, potaia după mine,
Io cunoscut ca om cu maniere,
Un şut să-i trag, da' nu îmi şedea bine
(Chiar dă situația, să zîc, mi-o cere)
Că înjurai în gând de-aşa ruşine
Şi pă Cotigă şi p-a lui muiere,

Da' fi-su-Ion, mă vede şi mă-ntreabă,
Cât vreau pă javră, c-arăta dă soi,
Îi cer aiurea, să mă aflu-n treabă,
Vreo douăzeci de mii dă Lei dă-i noi,
Că lumea auzind, sări dă grabă,
Să adună nebună dând puhoi

Şi într-o clipă, cât aş zice zău,
Dădui cățaua frate, luai şi plata,
Făcui şi cinste cu nişte trăscău,
Da’ cât dă bucuros fuse şi tata…
Îmi dete Ion pă ea, (nu-i băiat rău !)
Două pisici dă zece mii bucata !

TRANZIȚIE BĂNĂȚEANĂ

În perioada gie tranziție,
Atât gie mulcie s-or schimbat,
Nici nu mai sunt în opoziție
Cucuoşii nuoştrii din Banat,

Da’ nu îm ie verry bizar
Că nu mai îs iei arțăguoşi,
Gie miesăerîie fi-nd agrar
I have găini şî duoi cucuoşi

Şî cum sunt io şî bun crieşcin,
I-am bociezat acu’ mai an
Cu wisky, sodă, câta vin,
Pă unu’ Ion, pă altu’ Gian ;

Unu-i bălan, tarie fălos,
I’ll tell you că-i capitalist,
Iar altu’ îi gălăgios,
Di-un roşu like un comunist,

Da’ nu lie fie cu bănat,
Câ amândoi la minie-n curcie
Să înțălieg, boy (!) minunat…
Unu’ doar cântă…ş-altu’ fucie !

CE ESTE GRATIS ?!

Când Dumnezeu a oferit
Pământul, omului creat,
A arătat că nu-i zgârcit
Căci toate gratis i le-a dat :
Dealuri şi munți cu creste-n soare,
Câmpiile cu rod bogat,
Iar apele, de la izvoare
Pân-la oceanul depărtat
Şi tot ce mişcă-n codru,-n şes,
Prin ape si pe cer în zbor…
El, cu nimic nu s-a ales,
N-a câştigat măcar un chior ;

Dar noi, (şi asta ştim cu toții)
Aceste daruri prețuim,
De mor de oftică toți hoții,
Căci pentru ele-acum plătim :
Plătim pe apă, pe pământ,
Când plouă chiar şi pe noroi,
Pe cer, pe aer, pe mormânt ,
Atât în viață, cât şi-apoi ;
Plătim pe fumul de țigare,
Cățelu' care-l alintăm,
Pentru ozon şi poluare
Chiar şi din pat când ne sculăm ;
Un sfat, plătim la avocat,
Pentru gunoi, un gunoier,
Plătim cu vârf şi îndesat
La doctorul de cartier,
Plătim botez, înmormântare,
Divorț, nu zic de cununie,
Plătim şi pentru guvernare
Şi foarte mult pentru prostie ;

Plătim iubirea şi amorul,
Prietenia costă iar,
Plătim şi râsul şi umorul,
Chiar dacă au un gust amar,
Căci am căzut cu toții-n cursă
Şi tot ce gratis am primit,
Am afişat acum la bursă
Pentru un foarte bun profit,
Iar de-ar mai fi ceva degeaba
Şi vrei să ştii cam ce anume...
(Că vezi şi tu cum şade treaba !)
Îmi dai cinci lei…şi îți voi spune !

NEDUMERIRE

La spital, o domnişoară
Subțirică şi uşoară,
Fi'nd în sala de-aşteptare
M-a luat la consultare,
Găsind pulsul ridicat,
După cum a constatat
Şi colesterolul mare
Cel aveam io în dotare,

Astfel, cu bunăvoință,
Pentru a mea suferință,
Mi-a prescris un tratament
La ea în apartament,
Fi'n'că la noi în spitale
Nicicum nu-s camere goale ;

Ce mi-a dat, ce mi-a făcut,
Pulsul era dedesupt,
Cu fiole, vitamine,
De colesterol ştiu bine,
L-a tinut la un nivel
(Fata se-ocupa de el)

Acum, pentru tratament,
I-am vopsit 'n-apartament
Că uitai ca să vă spui,
Io-s zugrav, de clasa-ntâi :

I-am făcut sufrageria,
I-am făcut bucătăria,
I-am făcut în dormitor
Şi în pat şi pe covor,
Iar în baie, ce frecuş !
Sub chiuvetă şi sub duş,

I-am dat, fără de ruşine
Pe la colţuri, foarte bine
Şi sucită şi-nvârtită,
Numai s-o văd mulţumită…

După luni, cum dracu' ştie,
S-antâmplat o tragedie :
Într-un hal fără de hal,
A intrat fata-n spital,
Prăpădită, amărâtă,
Plânsă frate, nebătută,
Şi precum se văita ea,
Vina, era doar a mea (!?)…
De la zugrăveală cică,
A rămas cu…burticică,
Mărişoară, c-am văzut,
Da' îmi e de necrezut (?!)

Fi'n'că io, isteţ din fire,
Posed o nedumerire
(Şi profesionist, se ştie,
Vopsitor de meserie) :

Cum pot io, aşa burtică,
Să i-o fac…cu-o pensulică ?!

CAZ PEN(IS)AL

Cățeluş cu păru' creț,
Fură rața din coteț,
El se jură că nu fură,
Da' a dracu-ncurcătură (!)
Mult mai mare, dragii mei,
Fiind vorba de…căței ;
Nu vă dau detalii, fapte,
La vecina într-o noapte,
(O blondină spenielă
Foc, de-avea şi santinelă)
Nene, şi să vezi belea
Că, scăpând prin gard la ea,
Din ce-avea el sub buric,
A ajuns a fi tătic,
Iar de-atunci, e-n frământare
Având o dilemă mare :
Două, patru, şase țâțe,
(Socotea el pe lăbuțe)
Şi-ncă două, opt, O.K.
D-apăi, îs unşpe căței (!?)…
Toate opt, io să mă plâng,
Singur mie nu-mi ajung,
Dar la unşpe puradei
Trebuiau încă vreo trei !
Doamne ce mai eroare
În grădina Ta cea mare !
Fac săracii de cu noapte
Ca pe vremuri rând la lapte !...
Mă frământ de nu mai ştiu
Ca un tată grijuliu,
Dar sunt tare bucuros,
Pe-undeva chiar şi fălos,
Să-i ajute Dumnezeu,
Şase au ce am şi eu !
Cățeluş cu păr buclat,

Mai avea de rezolvat
Altă chestie nasoală
Şi-ncă mult mai pen(is)ală :
Un dosar mai vechi, bădie,
Jaf, omor şi tâlhărie,
Cu o rață, vai de ea,
Maniacă, se vedea…
Cică, ar fi fost furată
De cățel, demult, o dată…
Şi de-atunci, prin tribunale
Buzunarele-i sunt goale,
El, nevinovat, cinstit,
Familist (v-am povestit)
Că aşa necazul vine,
Dar tot rău-a fost spre bine,
Fi'ncă astăzi, în instanță,
A venit şi văru' Zdreanță,
Martor bineînțeles,
Astfel, nici n-a fost deces !
Nici omor, cum declarase
(Rațele fi'nd mincinoase)
Şi-avocatul, cu tărie
Susținu că, tâlhărie
Nici n-a existat cumva !
Rața fi'nd moartă deja,
Iar cățelul, iubitor,
Doar a scos-o din cuptor !
Varza parcă îl tenta,
Dar şi aia prea frigea !...
Astfel, din acest litigiu,
Al familiei prestigiu
Fu profesional salvat
De distinsul avocat
Care,….un detaliu mic :
El era de fapt…bunic...
Cățeluşii unşpe, toți,
Îi erau…ai lui nepoți !

PIXUL MEU

Pixul meu, bătrân săracu'
De pastă se tot plângea,
Căci talent, avea cu sacu',
Foarte bine le scria,

Da' să vezi ce s-a-ntâmplat :
Într-o noapte, dracu' ştie (!?)
Unei babe i l-am dat
Să semneze o hârtie,

Baba l-a luat frumos,
Da' de scris nu a mai vrut,
Că l-a luat cu susu-n jos
Şi biluța i-a pierdut,

A suflat în el, l-a-ncins,
I-a dat palme, l-a frecat,
Pixul meu era decis :
De semnat, nu a semnat !...

Decând pixu-am reparat,
Pastă e, biluță are,
De babă n-am mai scăpat,
Este mare…scriitoare !

CUCUL MEU

Dragii mei, v-o spun cinstit,
Ştiți, nu umblu cu perdea,
Cucul meu s-a ramolit,
Martoră-i nevastă-mea ;

Singurul cadou primit
De la tata, când mi-a spus,
“Fii, băiete, mulțumit
Că pe lume te-am adus !”;

Vin aseară prăfuit,
Cum vin eu de obicei
Dup-un şpriț mai prelungit
Cu amicii buni ai mei,

Intru-n casă ca un fur,
Pe fereastră, nu port chei,
Ce să vezi, aud, v-o jur,
Cântând cucu’ ora trei (!)

Că uitai ca să vă spui
Doar un amănunt, parol,
Cucu-l am la ceas, în cui,
Pe peretele din hol ;

Pe moment, isteț cum sînt
Şi de praf şi de sudori,
Mă apuc la fel şi cânt
Precum cucu’ de opt ori,

Că nevastă-mea, prin vis,
Cucu-l numară mereu,
Ştiind mai mult ca precis
Când pe-arenă apar eu ;

Nu cumva să vin târziu
Şi nici vorbă…afumat,
Pe la unşpe, mort sau viu
Să mă aibe vrea în pat ,

Însă azi, când m-am trezit,
Mă-ntrebă, să vezi belea,
Când aseară am venit ?!
Sorbind dulce din cafea,

“Pe la unşpe, draga mea”
Îi zic io, nevinovat,
“Da, te cred “, confirmă ea,
“Cucu l-am înumărat ,

Dar ceva este cu el,
Vreo rotiță s-a slăbit,
De o vreme, nu mă-nşel,
Semne dă că-i ramolit,

Uite-aseară, a cântat
De trei ori, când ai venit,
S-a oprit şi-ncă o dat’,
A cântat cam răguşit,

Apoi, de vreo două ori
A zis “cucu”, a tuşit
Şi-ncă de vreo patru ori
A cântat şi-a râgâit,

Şi-n final, aşa cu scârț,
Greu de tot a cucuit,
După care-aud un pârț
Foarte scurt şi gâtuit”…..

Cucul meu, cadou primit
De la tata, când mi-a spus,
“Fii, băiete, mulțumit
Că pe lume te-am adus !”

M-a adus, nu zic că nu,
Da’ al dracu’ cuc din hol
S-a prostit, auzi şi tu !...
Mă va da-ntr-o zi de gol !

VICIU NAȚIONAL

Am luat tot pe furiş
(Ăsta fi'nd şi felul lui !)
Un nărav numit…bacşiş,
Dintr-un neam al nu ştiu cui,
  De-a ajuns tradițional
În conceptul românesc,
Că-mi părea chiar ireal
Pentr-un fleac să nu plătesc (!)
Dar a fost şi-o vreme rea,
Combătut şi criticat…
Cine lua bacşiş zicea
Că e chiar…dezonorat (!?)
Arătând a fi pomană,
(Nefiind lucru de şagă)
Limba dacă şi romană
Au născut cuvântul…şpagă!
Mult mai lesne de uzat
Şi suna parcă mai bine,
Căci “bacşişul”…importat,
Ne făcea chiar de ruşine,
Dar din nou, se vrea schimbare
Chiar de sus, de la guvern,
Unui viciu ce nu moare
Şi nu sună nici modern !
La această acțiune,
(Plus că Leul e mai greu)
Fără nici o discuțiune
Voi…”contribui”…şi eu!

INJUSTIȚIE

Cățeluş cu păru' creț,
Stă pe gânduri în coteț...
Dup'o viață de probleme,
Involvat în multe scheme,
Traficant cu violență,
Condamnat, dar în absență,
Alergat de toți hingherii,
De-au intervenit minerii.
Prin biserici n-a intrat,
(Sfinții l-au cam speriat)
Mare delapidator,
Prin gunoaie, în Obor,
I s-a năzărit deodat',
C-ar fi mare democrat (!)...

Cu aşa un palmares,
A ajuns să fie ales,
(Ce e drept şi cu talent)
Deputat în...parlament ;
Şi a luat treaba-n serios,
Având şi un os de ros,
Trei cățele secretare,
Vilă ici, vilă la mare,
...Ce să mai ! Avea de toate,
Başca şi imunitate !

Cățeluş cu păru' creț,
Arăta că-i şi isteț,
Astfel, a-nceput să latre,
Mai muşca şi pe la spate,

Arătându-şi colții mari
Îi speria pe adversari,
De-au sărit dulăii toți
Şi l-au luat de cârlionți (!)...

Cu-o hârtie din arhivă,
L-au făcut praf într-o clipă :
Au găsit că el în viață
Şi-ar fi însuşit o rață !
(Asta spusă mai pe scurt,
Poartă numele de furt
Şi nu este jucărie,
E curată...puşcărie)
Şi cu ce-aveau ei în scris,
Era clar că-i compromis !

Cățeluş cu păr buclat,
Mârâind a înjurat,
Şi-a gândit cu muşchii lui :
"S-au făcut ai dracului"

Dar fiind imun la toate,
L-a durut prin dos de acte,
Ba mai mult, dădea din clanță,
Susținându-l mult pe Zdreanță,
(Emanat, nu prea...cuminte,
Reales ca ...preşedinte)
Care, cu a lui putere,
A plesnit o...grațiere !

Cățeluş cu paru' creț,
Din afacerea "Coteț",
A ieşit basma curată,
Nou născut şi fără pată.

Da-n scurt timp, să vezi poveste,
A primit o mare veste :

Să se-arate la Palat,
Pentru-a fi şi decorat,
Unde Zdreanță personal,
L-a felicitat verbal,

Pentru-ntreg aportul lui,
În slujba popoului.

Cățeluş cu păru' creț,
Dezgustat stă în coteț,
Nu mai vrea nici os nici rață,
A ajuns să-i fie greață,
Dup'o viață de infern,
Roade....pensie de guvern.

CRIZĂ NAȚONALĂ

E-atâta forfotă-n oraş,
Da' ce vorbesc (!) în toată țara,
Din Bărăgan până-n Oaş,
De la Vaslui la Timişoara,

Sirene, razii, controale,
Situație de haos certă,
Poliția-i băgată-n boale,
Jandarmeria în alertă ;

Oficial s-a anunțat
Ceva teribil, infernal,
O faptă care ne-a pătat
Prestigiul nostru național ;

Se-ntâmplă chesti' necrezute,
Dar asta-i peste mintea mea :
"La fiecare cinci minute,
Un individ fură ceva (!?)"

Aşa că toți, lucru firesc,
Îl caută…de-nebunesc !

PUTEREA OBIŞNUINȚEI

Nici nu era bine-nsurat,
Că de aseară se chiora,
În noul lor certificat
Şi-un lucru clar, nu-nțelegea,

L-a-ntors pe față şi pe dos,
L-a frunzărit chiar supărat,
Citi din nou de sus în jos,
Ceva nu era menționat,

A luat şi lupa, ce vorbeşti (!)
Cătă şi printre rânduri iar,
Făcuse tot ce nu gândeşti,
Un lucru îi părea bizar (?!)

De-abia spre dimineață frate,
A înțeles că nu avea,
Certificatul lor, ca toate,
O dată când…se expira !

CAZ PENAL

Domnule judecător
Mă declar nevinovat,
Victima, într-un cotor
Mic de măr s-a-mpiedicat ;
Eu, şedeam civilizat
După colț, îmi curățam,
Cu cuțitul confiscat
Unghiile ce le am,
  Iar defunctul, cum făcu,
Noapte fi'nd, aşa, spre zori,
În cuțitul meu căzu
Şi-asta de vreo şapte ori ;
  A fost clar un accident,
Şi-am vrut să-l salvez, atât,
Când gagiul, violent,
Lanțul mi l-a pus de gât,
  Însă ce-i mai eronat
Că i-aş fi săltat şi-un pol,
În dosar fi'nd menționat
C-avea portofelul gol,
  Iar de ceas…nici n-a avut,
Scrie-ntr-un proces-verbal,
Şi dacă-i de necrezut
S-o declare personal,
  Fi'n'c-atunci e de prisos
Ca s-o mai lungim, cumva,
Că al dracu' mincinos
Nici mort nu va declara.

MORALA VICIILOR

Un cerşetor, la colț de stradă,
Cu-o față-amară şi zbârcită,
Tot aştepta un ban să cadă
În pălăria-i terfelită ;

Dar trecătorii, cam grăbiți,
Mânați de treburile lor,
Se arătau a fi zgârciți
Cu amărâtul cerşetor,

Căci dup-un timp, n-a mai răbdat,
Şi a oprit un cetățean,
(Pe-un ins la țol, cu diplomat)
Cerând şi el un ban,

Dar individual, tulburat,
Tot scotocind prin buzunare,
Pe cerşetor l-a suspectat
Venind cu-o întrebare :

-Ce faci cu banii ? Poți să-mi spui ?
Îi dai cumva pe băutură ?
-Nu domnule ! Că eu nu pui
Alcool de loc în gură…

-Îți iei țigări să le fumezi ?
(Din nou omul presează)
-Nu domnule ! Poate nu crezi,
Tutunul dăunează…

-Şi nici la cărți nu-i pui la joc
Diseară cu amicii?
-Nu domnule ! Eu cărți nu joc…
Nu am aceste vicii…

-Atunci, eu îți propun ceva
Şi-ți dau o sută, nu cinci Lei,
Că vezi cum e ,nevastă-mea…
Morală-mi face…dumneaei !...

Vino, te rog, cu mine-acasă,
Să vadă şi ea cum arată,
Un individ ce nu fumează,
Nu-i cartofor şi nu se-mbată !

OBIECTE PIERDUTE
(anunț în ziarul local)

“Pierdut poşetă piele fină
De damă roză cu curea,
În fund şi-n față cu meşină,
La cârciuma de la şosea” ;

Doar ce-am ieşit, eram în hol,
M-am dus şi eu pân-la veceu…
Cu acte, ruj, aveam şi-un pol
În hârtiuțe de un leu,

Trusă de unghii, fixativ,
(Că rar mă duc la coafeză)
Batiste, pixuri, laxativ,
Ce nu aveam, cheia franceză…

“Cine-a găsit-o, să ia totul,
O rugămimte aş avea :
Trimite-acasă idiotul
Pe-al cărui umăr atârna !”

LAPSUS

În timp ce aşteptam ca să plătesc
La rând civilizat, cu coşul plin,
Aiurea cu privirea ce zăresc (!?)…
O blondă că-mi zâmbeşte-n magazin ;

M-a măsurat discret de sus în jos,
Apoi şi ea la rând s-a aşezat,
Întorc eu capu-n spate, cam sfios,
Ea mâna radicând m-a salutat,

O-ntreb jenat “mă ştiţi de undeva ?”
(În ochii mari i-ardeau mii de făclii)
“Sunteţi doar tatăl”, galeş zise ea,
“Al unuia dintre ai mei copii !” ;

Un aisberg îl simţeam spre cerebel,
Iar mintea-mi alerga cătând de zor
Singura dată ce-am fost infidel,
‘Nainte cu o zi ca să mă-nsor :

“Tu eşti aceea (?), câţiva ani să fie,
Când cu amicii rău m-am îmbătat,
În ultima mea zi de burlăcie
De m-am trezit cu tine goală-n pat ?!...”

Mi-o taie scurt, trăgându-mă de mână,
Aprinsă ca muşcata din fereastră :
“Sunt profesoara de limba română
A lui Costel, băiatul dumneavoastră !

EVRIKA !

Auzi mă' lume ! ce descoperire
Făcură unii, şi pe bani, da' grei :
Cuțitu', pentru-a noastră omenire,
E cel mai important obect, zic ei (!?)

Da' ascuțită minte au, mă' frate !
Că pentru brişcă, treb'e o tocilă,
Şi cum la noi, nimic nu-i ca pe roate,
E mult mai important să ai o pilă !

TALENT DESCOPERIT

V-o spun, ca de băşcălie :
E-un talent, şi-asta pe bune,
Cine versuri poate scrie
Când nimic nu are-a spune !

De vreo lună şi jumate
Nici o strofă chiar n-am scris,
Aveam rime, pix, de toate,
Ce n-aveam, nimic de zis,

Însă azi, veni de sus
Parcă o hemoragie
De catrene, ce le-am pus
Aşa, într-o poezie ;

Acum, de rimat, rima
Poezia mea vioaie,
Însă mama de-o citea
Nu scăpam fără bătaie,

Dar ce-am zis, că la derută,
Să o public într-un ziar,
Poate vr-unu-doi la sută
Mă vor înjura măcar,

Ori să-mi spună cel puțin
Să mă las, nene, de scris,
Plini de draci şi de venin
Că-n poem nimic n-am zis ;

Iată dar, c-am fost şocat,
Versurile mele-apoase,
Criticii le-au comentat ,
Parcă se înviorase (!?) :

Ce metafore, culoare,
Ce imagini paralele,
Doamne ce îndemânare (!)
(Şi-asta scris în ghilimele)

Ce aprecieri, ce stimă,
Viața-mi devenise roză,
Una mi-a cerut, sublimă,
Să-i trimit măcar o poză,

Fi'ndcă, fără modestie,
E-un talent, şi-asta pe bune,
Cine poate versuri scrie
Neavând nimic a spune !

CUM SĂ FACI UN MILION

De zeci, de sute, mii de ani,
Se vrea răspuns la o-ntrebare :
Cinstit, corect, un sac de bani,
Cum poți să faci fără sudoare ?

Cel mai uşor, cum unii zic,
Ar fi să-i faci cu o maşină (!?)
Permiteți-mi să-i contrazic :
De-i manuală, te leşină ;

Alții gândesc, mai slabi de mulă,
Că poți să-i iei cu-n revolver….
Nici asta nu e o formulă
Pentru un om de caracter,

Atuncea cum ? V-o spun chiar eu !
Sunt om cu ani de experiență,
Secretu-l vând, numai pe-un Leu,
(E chestie de concurență)

Poftiți la mine la biro' !
Este doar la doi paşi de gară,
V-aştept oricând, fără mişto,
Chiar personal, în colț afară,

Să vă ajut, io sunt decis,
Şi nu primesc bani de hârtie (!)
Ca semn, să mă găsiți precis :
În fața am…o pălărie .

STOCK EXCHANGE

Vreau să vin cu-o explicație,
Ce e “Bursa de valori” (?!)
Fiindcă nici o publicație,
Poate de vreo două ori,
Doar aşa, a pomenit
Doar în treacăt, puțintel,
Că unul ce nu-i şcolit
Nu are habar de fel

Şi pentru neştiutori,
(Să-nțeleagă şi copilul)
Ca între agricultori,
Vă voi spune care-i şpilul:

Este, cum te-ai duce-n piață
Decis ca să iei o rață,
Dar la fața locului
Nu iei rață şi iei pui,
Că cinci pui (aşa-i în viață!)
Fac mai mult decât o rață,
Iar o rață, nu-i cinci pui,
Las-o-n mama focului !...
Şi apoi, i-aduci acasă,
Te aşezi frumos la masă,
Puii cresc, îşi fac cuibare
Şi găinile-ouătoare,
Toate cloşti, scot toate pui,
Puii fac şi ei alți pui,

Şi-n scurt timp, vezi o grămadă
De n-ai loc tu în ogradă.

Deci, momentul a sosit,
Mâine, cum ai socotit,
Cu căruța-i duci la piață
Şi îi vinzi de dimineață,
Iară banii mulți rămaşi,
Să n-ai treabă cu pungaşi,
Îi depui la bancă toți,
C-ăia nu-s pungaşi, sunt hoți.

Dar în noaptea aia, vere…
(Viața-i plină de mistere !)
A-nceput aşa o ploaie,
Bă', o ploaie cu pietroaie !
Da'... o ploaie d-aia mare
De curgea ca din căldare !
Şi-a plouat, şi-a tot plouat,
Că tot satu-a inundat
Şi găinile, măi frate,
Au murit toate-necate !...

Hei ! atuncea frumuşel,
Părul, ți-l smulgi uşurel,
Fir cu fir, fără de grabă
Că şi-aşa n-ai altă treabă…
Şi apoi, cauți o râpă,
Foarte-naltă şi adâncă,
Să renunți uşor la viață,
C-ai luat pui, şi n-ai luat rață !

GHINION

De felul meu, nu sunt lăudăros,
Dar cine oare poza mi-a văzut,
La dame am fost foarte norocos
Şi asta decând mama m-a făcut

Până aseară, când s-a întâmplat,
Că mi-a făcut-o una şi-ncă bine,
De am rămas la piele, dezbrăcat,
Amicii toți râzând nene de mine;

Am aşteptat-o-nfierbântat, nervos,
Dar n-a venit a dracului neroadă,
M-am pomenit cu-n popă păcătos….
Făceam careu…şi cu un as în coadă….!

ŞAH

Pe tabla de şah mai erau doi pioni,
Reginele-n turnuri de lucru-şi făceau,
Regii priveau plictisiți la bufoni,
Iar caii pe marginea tablei păşteau ;

Era timp de pace, fusese remiză
Şi pierderi de ambele părți existau,
Speranțe erau într-o nouă repriză,
Nebunii-ntr-un colț adunați se gândeau :

Au tot numărat şi au tot socotit,
Pătratele toate la număr erau
Egale, în schimb foarte greu de-mpărțit…
Pătratele albe mai mari arătau (!)

Aşa ca nebunii, cătând la gâlceavă,
(Cu toate că pacea demult s-a semnat)
Îi tot injectau pe regi cu otravă,
Dar nu a zis unu' că-s buni de legat (?!)

Pe tabla de şah, numai timpul trecea
Pe fața-i lucioasă de lupte făcută,
O altă-ncleştare de forțe-aducea,
Mai mare, mai crâncenă şi mai temută,

Din nou i-aduna pe regi, cavaleri,
Pionii în frunte spre marea cetate,
Spre turnuri şi flamuri pierdute mai ieri,
O nouă revanşă pe viață, pe moarte,
Pe albe, pe negre…pătrate.

ACCIDENT DE MĂGAR

S-a întâmplat un tragic accident,
Banal şi pot să zic, chiar foarte rar,
Când soacra lu' Ion (şi el prezent),
Mortal, a fost lovită de măgar ;

Şi-atâta jale pe bietul Ion
Şi plânsete pe coana Maricica,
Încât în şapte sate s-a dat zvon :
Măgaru', a ucis-o pe mămica (!)

Aşa că, n-a trecut de miezul zilei
Şi-atâta lume-n jurul casei lor,
S-a adunat dar, la aflarea ştirei
Acestui accident îngrozitor,

Însă Ion, avea nedumerire
Privind puhoiul ce intra-n ogradă,
Că soacră-sa, a dracului din fire,
Avea prieteni mulți şi-nc-o grămadă (?!)

"Ioane, înțelegem ce-ai pierdut"
Zise un ins, oftând cu tot amarul,
"Uită de soacră, ce-a fost a trecut…
Noi am venit s-aflăm...de vinzi...măgarul !"

RISCUL MESERIEI

Mi-a căzut în ceaşcă iar,
Drum de seară, aşternut,
La tortiță bani, în dar,
Şi-n fund un necunoscut ;

Nu mă mir, de câțiva ani,
Care mi-au fost bunicei,
Diminețile iau bani
Io lucrând doar schimbul trei,

Iar la prânz, rutină, deh (!)
Îmi sorb ceaşca, o citesc,
Foarte curioasă ce
“Făt-Frumos” am să găsesc,

Şi cuminte, şi dotat,
Prezentabil, în Bemveu,
Cu speranța că odat'
M-oi căpătui şi eu,

Fi'n'c'un pic doar de gândesc,
N-ar avea rost, nici folos,
Ca să mă mai ostenesc
Pe brânci la munca de jos,

Şi-apoi, treaba-i cam nasoală
În profesiunea mea,
Tot cătând, mai fac vreo boală
De la prea multă cafea.

ÎNVOIRE DE LA SERVICIU

A încercat şi el odată
O scuză mai…adevărată,
Că-ntotdeauna a sunat
Şi şefului, a motivat,
Că astăzi nu face prezență,
Având problemă de urgență :

A pierdut cheia de contact,
Sau că îi trebuie un act,
Că soacra i-a murit din nou,
Sau că e grevă la metrou,
Că are-o gaură-n tavan
Şi-i plouă-n casă de un an,
Că socru-su a sucombat,
Că beciul iar e inundat…..
Şi a ținut orice poveste,
Că şefu' lui n-a prins de veste,
De ce Ion se învoia
Sau ce probleme el avea (?!)

Dar azi, Ion, cu glas firav
Sunând, a spus că e bolnav,
Şi greu el poate-a se mişca
Fiind lovit de-o boală grea,
La care şefu' i-a răspuns,
Îndurerat, bufnind în plâns :

Suntem alăturea de tine
Şi toți dorim să-ți fie bine (!)…

Apoi Ion, la țol festiv,
Cu-n aer foarte-afirmativ,
Plecă voios la Maricica
Să îşi petreacă ziulica
Fiind convins că-i înțelept,
Pe şef trăgându-l iar în piept ;

Dar nu dăduse colțu-n stradă,
Sirene de “Salvări” grămadă,
Scrâşnind din roți la unison,
În fața casei lu’ Ion….

Că nu v-am spus, un fapt banal (!) :
Ion…lucra la un spital !

PROASTĂ CALITATE

Am fost indus în eroare,
C-aşa-i negoțu' azi la noi,
Poate să fie şi-un gunoi
Reclamă-i doar şi prezentare ;

Am cumpărat nişte cuțite,
Vreo şase toate, set frumos,
Mânere vere, de-abanos
Şi lame frate, ascuțite ;

Le-am luat pentru bucătărie,
Nu mă-treba cât am plătit
Că sunt atât de şucărit,
Le duc 'napoi la prăvălie ;

S-a întâmplat ieri după masă
Ceva de am rămas blocat,
Cuțitele ce le-am luat
Nu vreau să le mai văd în casă,

Nu mint şi nu fac băşcăle,
Că soacră-mea, pe negândit',
Căzu cu burta-ntr-un cuțit…
Păi nene, să vezi tragedie :
Al dracului…..s-a îndoit !

DEZMINȚIRE

Doresc să fac o mică intervenție,
Având ştirbit prestigiul de bărbat,
Să vă prezint şi nu cu rea intenție
Un lucru ştiințific demonstrat ;

În primul rând, ruşine celor care
Ne denumesc (ce calomniatori !)
Bețivi sau sugative (ce eroare !)
Când noi suntem doar buni consumatori,

Apoi tot ei, că deh (!), au studiat,
Mai vin (să mor !) cu-o chestie nasoală :
Că băutura, are rezultat
O moarte ce nu este…naturală !!?....

Din băutură, nimeni n-a murit,
Doar din exces, că asta se mai poate (!)
Da' care-au fost ?!...că este dovedit :
Cei inecați…ce n-au ştiut să-noate !

O PARTIDĂ…LA MASA TĂCERII

Ce om serios (?), uitați-vă la mine (!)
Se aştepta la o aşa ruşine ?!
Că totu' a-nceput pe negândit
De la o damă şi al ei gambit :

Vro doi pioni, fură sacrificați
Fără motiv şi doi nebuni şchimbați,
Iar caii, ca la mine pe dudău,
Aveau loc de păşune, căcălău….

Da’ iată că-ncepu încăierarea,
Un alt nebun, le dete deşteptarea,
De au pornit pe flancuri şi central,
Bă’ vere, cu întregul arsenal !

Că-ntr-un minut (le trebuia pesemne)
Cei doi aveau, nu mint, un braț de lemne,
Şi doar aşa parcă s-au liniştit
Da’ muică ! mi se pusă pe gândit !.....

Ce-a mai rămas, era harababură,
Regina-nțepenită într-o tură,
Câțiva pioni, aiurea rătăciți
Şi-atâția gură-cască-n jur uimiți,

O gloabă, cum făcu, se-mpiedicase
C-a luat-o un pion pe la E 6 ,
Şi-un turn, altui nebun căzuse pradă,
Că ălălalt fu prins, cică-n rocadă,

Regina a’ brunetă, spre final,
Pică pe spate-n fața unui cal,
Iar aia blondă, ce să vă mai spun,
S-a dat, da’ proastă bine ! p-un nebun,

Că pân’ la urmă, ce m-am ruşinat !
Să termină, cu doi regi…într-un pat !

RECOMPENSĂ

“Timp pierdut prin cartier,
(Gură-cască pe trotuare)
Găsitorului ofer
Recompensă foarte mare !”

C-am ajuns la pensionare
Şi cum mi s-au calculat
Anii la calculatoare,
Sunt la vârsta de-nsurat (!)

D-aia eu anunț am dat
De vreo lună-n şapte ziare,
Cum să-mi pese de-nsurat
Fără bani în buzunare (?!);

Banii fi’nd problema care
Acum că m-am pensionat,
Mă frământă foarte tare,
De cinci ori fui…însurat (!)

Şi de iau la calculat
Anii la calculatoare,
Tot de cinci ori divorțat,
Pensia n-ar fi prea mare…

Însă, nu din eroare,
Statul când a adunat
Anii de însurătoare
Nicicum nu i-a menționat (!)

Aşa că, teamă de stat,
Nici în fund nici în picioare
Neavând, anunț am dat,
Sperând o recuperare,

Fi'n'că de la stat se pare,
Am ajuns eu abuzat,
Fără bani în buzunare,
Româneşte…regulat,

Că de mi-era adunat
Timpul meu de pe trotuare,
Plus cât am fost însurat,
Păi aveam…pensie mare !

……………………………

Însă mi-este cu mirare,
Imediat ce-a apărut
Recompensa mea prin ziare,
M-am speriat de ce-am văzut :

Lume neneee…pe trotuare
Căutând…timpul pierdut !

PIJAMA

A venit vremea că m-am pensionat,
Stau dimineața ore la cafea,
Nici nu-mi mai pasă când mă scol din pat
Sau dacă ies sau nu din pajama ;

Îmi amintesc, eram copil la țară
Când şi pe-atunci nimic nu îmi păsa,
Că mă jucam cu alții pe afară
De prânzu' mă prindea în pajama,

Iar mai târziu, pe când flăcău eram,
În societate mă purtam decent,
Dar noaptea pajama eu nu purtam…
N-aveam un chior (că deh !) eram student ;

Dar apă a venit la moara mea,
Aveam salariu şi-ncă foarte bun,
De mă purtam select, la pajama
Făcută de comandă, ce să-ți spun …

Apoi m-am însurat, (să vezi belea !)
Ce se-ntâmpla în noapte cu-amândoi (?!)
C-a naibii bluză, veşnic se rupea,
Iar pantalonii-mi rămânau tot noi !

Copiii au venit, ne-a fost mai greu
Şi-o pajama ca lumea-mi trebuia…
Aveam eu pantaloni, dar sus, maieu,
Că bluza, cum spusei, nu mai era…

Dar vremurile-acelea au trecut,
Băieții mi-au crescut, s-au însurat
Şi mi s-au plâns mai ieri, că şi-au pierdut
Toți nasturii (că-s mândru foc !) prin pat;

Acum am pijama de mare clasă
Şi stau cu ea de-o lună îmbrăcat ,
Da’ zici că-i nouă, din cutie scoasă,
Puțin la un genunchi s-a şifonat…..

…În fiecare dimineață-mi cat,
Papucii mei de pâslă…pe sub pat!

CONTRAZICERE

Un cocoş şi o găină
Se ciorovăiau de zor,
El, zicea că-i Luna plină,
Ea, că nu-i decât un nor :

-Măi găină, tu eşti chioară ?!
Da-i rotundă ca şi-o oală !
Şi de mare, e cam mare,
Dar e Luna, ca şi-un Soare,
Luminează neagra noapte
Asmuțind câinii să latre !

-Eu sunt chioară ? Tu eşti chior !
Nu vezi că e doar un nor ?!
Şi zici că şi luminează (!?)
Cred c-o lampă îți filează !
Şi-unde auzi tu câini lătrând,
Când e linişte, mormânt !

-Da' te uită-n sus, găină,
Că nu-i nor, e Luna plină !
Ca o mămăligă coaptă
Sus pe cer stă nemişcată,
Şi zâmbeşte către mine
S-o iau de pe cer că-mi vine !

-Nemişcată zici, bădie (?!)
Mişcă parc'ar fi piftie,
Poate tu ai, cine ştie,
Mămăligă sub chelie (?!)
Fugi de-aici cu-aşa prostie
Şi de-o vrei, a ta să fie !

-Doamne, ce-ncăpățânare
În grădina Ta cea mare (!?)
Nu mă crede nici să moară
Că e Luna-n cer de-aseară,
Chiar de-i cade-n cap acuma,
Ea o ține, ca nebuna !

-Să te cred ? C-aşa vrei tu ?
Că mă doare sufletu',
Tot mereu tu ai dreptate,
Ce sunt eu ? O nulitate ?!
Numai ca tine să fie,
Ce zic eu e...gălăgie ?!

-Bine, fie, e un nor,
Şi termin că simt că mor,
Şi de-mi spui că dă şi ploaie,
O să-ți spun : şi cu pietroaie,
Tunetele,
Cântă-n cor,
Fulgere,
Se-aprind din nor,
Toarnă apa cu găleata,
Unde-i mama,
Unde-i tata,
S-a lăsat şi cu futrună,
Tot pământul îl adună,
Ah ! ce nor afurisit,
Chiar în țeastă m-a trăznit...

-Zici că-i nor ?....
Chiar eşti trăznit !
Este Luna-n asfințit !

HOROSCOPUL SĂPTĂMÂNII

Această săptămână-i specială
Şi Taurul şi Leul sînt pe cer,
Fecioara a păşit în boreală
Iar Racul s-a ascuns într-un ungher;

La început, primeşti o veste bună :
Auzi că soacra-ți pleacă la Piteşti,
Dar va veni ‘napoi după o lună,
De teamă că la păr n-ai să albeşti

Şi tot atunci, primeşti şi-o veste rea :
Vecinul tău, duşmanul cel mai mare,
V-a fi lovit de-o basculantă grea
Şi va scăpa (al dracului !) se pare ;

În casă, ai să ai doar armonie
Şi linişte aşa cum îți doreşti,
Că-i rândul tău să fii-n bucătărie
Şi rufele să calci cât te-odihneşti,

Iar în amor, e-o săptămână bună,
Căci te alintă straşnic Cupidon,
Romantic vei visa sub clar de lună,
În brațe…cu cățelu’ pe balcon ;

Duşmani, nu ai să-ți faci aceste zile
Iar de prieteni uită dacă poți,
Fi'ndcă şi ei au cam uitat de tine,
Că le-ai dat bani cu împrumut la toți ;

Şi starea sufletească-i minunată,
Vei fi şi mulțumit şi încântat
Că “Steaua” va fi iar eliminată,
Aşa că două zile…vei fi beat,

Apoi, pe la sfârşit de săptămână,
Un dar de bani precis ai să primeşti,
E leafa ta ce-ți trece doar prin mână,
Căci rata la maşină o plăteşti…

Îți dau şi-acele cifre norocoase,
Căci la câştig sînt sigur că visezi:
Din patru'ş-nouă, să alegi doar şase
Şi să le joci ! Că altfel n-ai să pierzi ;

Însă norocul, o să-ți iasă-n cale,
Aşa cum de-obicei eşti tu băftos,
Să nu te miri dacă va fi cam moale
Când vei calca în el…foarte vârtos!

ELEGIE DE SÂMBĂTĂ SEARA

Privesc dezamăgit şi cu amar,
Îndurerat de moartea-i prematură,
Tot încercând să uit a ei făptură
În țuica tremurândă din pahar ;

Nu pot să cred că ea s-a sinucis
Cu sânge rece fără să clipească,
Din gelozie să se prăpădească (?!)…
Dar asta n-o voi şti nicicând precis ;

Poate c-a fost un accident, mi-am spus,
Fi'ncă mă simt atât de vinovat,
Pe bune, personal sunt involvat
În tragicu-i final ce s-a produs ;

Mai torn un păhărel pentru măsea,
Cam sictirit că m-a lovit năpasta…
Da' proastă a mai fost şi musca asta,
Să moară înecată-n țuica mea !

ELEGIE DE DUMINICĂ

S-a întâmplat, că-mi este şi ruşine,
Duminica trecută, după-masă,
Chiar martore au fost vreo trei vecine
Când soacră-mea, m-a dat afar' din casă ;

Mereu am căutat să fie bine,
Iar supărare…n-avea nici un rost,
De multe ori am dat chiar de la mine
De a ajuns să creadă că sunt prost ;

Gândindu-mă aşa, pe undeva
Greşeli am mai făcut, că-i omenesc
Şi recunosc , în parte-i vina mea
Căci altfel n-ajungeam să mă căiesc ;

Totuşi am vrut să mai slvez ceva,
De-am tot frecat şi am suflat în oase…
A dracu' soartă-i tot în contra mea :
S-o bat, îmi trebuia un…şase-şase!

OBIECTE PIERDUTE
(anunț în ziarul local)

“Pierdut logodnică în mall,
‘Nainte chiar de cununie,
Blondă-natur, cu capul gol,
Pantofi de lac şi pălărie” ;

Ne-am cunoscut ieri după-masă,
Romantici, chiar la tribunal,
Ea divorțând (fire aleasă)
Şi io la fel, pentru-n scandal,

Am luat-o fără protocol
La reşedința mea de vară,
Io locuind la un sub-sol
În casă la o verişoară ;

Fata era de milioane (!)
(Două din geantă i-am săltat)
Da’ cum sunt plin de ghinioane,
În zori, n-am mai găsit-o-n pat ;

Doar în pantofi şi pălărie
Plecă săraca dezbrăcată,
La mall, precis fără să ştie
Că Visa...mi-era expirată !

EVRIKA !!!

De mii de ani, s-a dezbătut
O chestiune, bat-o vina (!)
Nici până azi nu s-a ştiut
Cam cine-ntâi a apărut,
De a fost oul…sau găina (?!)

Mai marii noştri filozofi
Ne-au învățat şi ei ceva,
Cum să plantăm pe câmp cartofi
Şi cum să recoltăm pantofi,
Da' chestia cu găina…ba !

Acum, nici eu n-avui habar,
Însă mă râcâia problema
Şi-având găini, ouă-n cuibar,
De-o viață fiind găinar
Am rezolvat, nene, dilema !!!

Nici nu vedeau măcar lumina,
Şi sunt convins că-mi dați dreptate,
Nici oul, sigur, nici găina,
N-a apărut primul sau prima
De nu era…ce simplu frate (!)
Cocoşul…mai întai de toate !

DIETĂ

Îl caut pe-al meu doctor de trei zile,
Căci am să-i pun o simplă întrebare,
El mi-a prescris dietă de slăbire
Ce mi-a creat dilemă foarte mare ;

Mi-a dat aici o listă pe hârtie :
Un morcov, un ardei, două salate,
Fasole verde (nici prin gând iahnie)
Şi pâine, doar un colț pe jumătate,

Apoi, brânză de vaci o linguriță,
O prună, nu babană, mititică
Şi carne fără os, doar o şuviță,
Că-n două luni scăpa-voi de burtică,

Însă un lucru nu mi-a menționat
De lista de mai sus, că mie-mi pasă :
Le voi servi chiar după ce-am mâncat,
Ori înainte să m-aşez la masă ?!

INTELIGENȚĂ EXTRATERESTRĂ

Cu-atât de multe presupuneri
Ştiința, nene, a venit,
Chiar teorii, poți să le-numeri,
Că-n Universul infinit
Ar fi “ceva” inteligență,
Ori fi’nțe, cum zic, raționale,
Dar fraților, fără licență
V-o spun pe bune ‘s vorbe goale ;

Privind a noastră evoluție,
De mii de ani pe-acest Pământ,
În Univers, fără discuție,
Inteligenți au fost şi sînt,
Căci asta-i simplu demonstrat,
(Şi fără să fac paranteze)
De faptul că n-au încercat
..….ca să ne contacteze !

FENOMEN PARANORMAL

S-a petrecut un fenomen paranormal,
(Fi'ncă aşa au unii ghinion)
De au ajuns printr-un miracol în spital,
Doi buni amici, Vasile şi Ion :

Cu-o seară înainte s-au cinstit
Ca de-obicei, la cârciuma din sat
Şi după ce s-au bine…cherchelit,
Spre casă împreună au plecat,

Da' cum au dat în ulița cea mare,
Prin beznă arătând ca o nălucă,
De undeva, un câine le apare,
Scăpat de la vecini, printr-o ulucă,

Apoi, e doar rutină ce-a urmat,
O cursă prin hârtoape şi noroi,
Dar nimenea nicicum nu s-a mirat,
Că-n mod normal se-ntâmplă celor doi,

Însă în noaptea aia, chiar bizar,
Cei doi cheflii fugind cu disperare,
Ca într-un vis teribil sau coşmar,
Se cățărau pe-o scară...şi-ncă mare !

Că s-au trezit urcând vijelios,
Privind 'nainte către infinit,
În urma lor, dulăul furios,
Mai tare parcă era asmuțit ;

Şi în această crudă încleştare,
Cu fiara ce-i mâna vertiginos,
Acele trepte apareau cam rare,
Iar balustrada scării foarte jos (!?)

Dar dintr-o dată se văzu lumină,
Din capu' scării-o rază a țâşnit,
Ce se mărea ca şi o lună plină
Că totul pentru ei părea sfârşit ;

Şi-au luat inima-n dinți, fără să vadă,
Căci timp prea mult nu aveau de gândit,
Sărind peste a scării balustradă,
Moment în care filmul s-a oprit..

A doua zi, cum scrie-n declarații,
Cei doi şi-au revenit într-un spital
Şi au urmat apoi investigații,
Fiind un fenomen paranormal,

Care nici azi nu a fost explicat,
Cum de-au ajuns la Roşiori în gară,
Urcând din a'lor sat îndepărtat
Căci nicăieri nu s-a găsit…vreo scară !

VIS DE EMIGRANT

Căţeluş cu păru' creţ
Şi-a lăsat al lui coteţ,
Puse coada pe spinare
Şi plecă în lumea mare,
Cu o diplomă, măi frate,
(Că dormea la Facultate)
Vreo trei fire de verdeaţă,
Neavând decât mătreaţă,
Limba o lătra la şcoală
Fiind internaţională,
O valiză mititică,
O boccea, o sacoşică,
Agăţată-i sta de toartă
Să nu uit, a lui consoartă
Într-un mini-jup-parol,
De scăpă şi de control,
Frate, la aeroport
Bun tocmai pentru export ;

Căţeluş cu păr buclat,
Stând la umbră a visat
Covrigei cu mac, cu sare,
Peste mări, peste hotare,
Mulţi şi calzi, aşa grămadă
De se-nghesuiau pe coadă
Şi ciolane, da' babane
Şi volane, de merţane,
Din cer că picau frumos,
Doar să le ia de pe jos,

Pe alese, pe culese,
Fără jene între fese…
Dar să nu o mai lungesc,
Ce să vă mai povestesc !?...

Cățeluş cu păru’ creț,
Căzu chiar de nătăfleț,
Ajungând peste ocean,
Visul lui de-acu’ un an
A-nțeles c-a fost, măi frate,
Din “desene animate”:
Câini cu covrigei în coadă
Nu gaseşti pe nici o stradă,
Iară ploaia nu coboară
Din cer, decât apă chioară,
Nu merțane, nu ciolane,
Da’ nici vorbă de babane,
Nici măcar un osuleț,
Ori chiştoc mai lunguieț !...
Văzând el cum şade treaba,
Că nici umbra nu-i degeaba,
Pentru oase din băncuțe
Trebuia dat din lăbuțe
Şi nu îi şedea frumos
Să dea la munca de jos,
Iar cu meseria lui
În cap nu lovea un cui,
A fost pus în fața sorții
De-i pică toți cârlionții ;

Cățeluş cu permanent
Deveni mai insistent,
Că, cerând un sfat lui Zdreanță
(Văr primar…prin alianță)
Şi el om cu facultate,
(Doi ani pentru fals în acte)
Care nu demult şi-a luat
Pe ouă un doctorat,
Iar acum, din găinar
Taie frunze de arțar,
Se simți cam luat din oală
Auzind din nou de şcoală (!)

Căci sub dud la el în sat,
Era prea calificat,
Iar aicea sub arțari,
Guvernanții ăştia mari
Nu îi permiteau, să mor,
Să ridice un picior ;

Şi-ncepu să studieze
Ca să se reprofileze :
Făcu şcoli de coafeze,
Făcu şcoli de stewardeze,
Făcu (şi-asta pentru teze !)
La seral si pekineze
Şi dizeoze şi stripteoze,
Mamăăă…viață ca pe roze…
Şi-atât s-a specializat
Şi supra…calificat,
Cățeluşa lui buclată,
Partenera lui, de fată,
Cu care-mpărțea odată
Pîine neagră şi uscată,
Albă şi imaculată,
Neavând măcar o pată,
Gospodină şi curată,
Harnică, manierată,
Nu lătra neîntrebată,
Nici la Lună, nici la poartă…
În lumea…civilizată
Arătând chiar demodată,
Piesă veche şi uzată,
Se trezi…abandonată ;

Cățeluş cu păr tapat
Dup-un vis cam agitat,
Se trezi ca să constate
O crudă realitate :

Anii, se scurgeau, se pare,
Fără vreo discriminare
Şi tot dând din coalțe-n coalțe,
(Cum mai ricoşează gloanțe)
Cu probleme, cu belele,
Nu mai menționez, cățele,
Alerga, mă-nțelegeți,
După cai verzi pe pereți,
Căci, plecat parcă mai ieri
Ajunsese…nicăieri ;

Prea mult nu vă mai rețin,
Mă iertați, mai am puțin
Că revin din nou la el :
Năpârlit şi singurel
Se visa, cu nostalgie,
Ca în vremuri vechi, bădie,
Tolănit la umbra deasă
Sub bătrânul dud de-acasă,
Tot lingându-se de zor,
Pe lăbuțe şi cosor !

AICI E AMERICA !

Din clasa cincea-mi amintesc,
O chestie foarte haioasă
Ce vreau ca să v-o povestesc,
Chiar dacă vouă nu vă pasă :

La ora de geografie,
(Aveam o profesoară rea)
Mă scoate-a dracului să fie,
S-arăt unde-i America,

Pe-o hartă, ce n-am mai văzut,
Cât şi peretele de mare,
Iar eu micuț, m-am şi pierdut
Privind ca mâțu-n calendare :

Îmi plimb eu degetul pe ea,
O iau din China, prin Iran,
(Da' prof'a mă tot urmărea)
Ajung nu mint cred, prin Sudan,

Mă urc rapid, văd şi Olanda,
În India cobor mai greu,
Sudori mă iau prin Groenlanda,
Iar prin Maroc, vreau la veceu,

Ghețarii frate, prin Liban
Pe şiră se scurgeau uşor,
O căutam şi prin ocean,
La poli şi sub ecuator….

Făcui ocolu' la Pământ
În cinci minute de trei ori,
În clasă, linişte mormânt,
Se auzeau numai fiori,

Dar mă trezesc, din întâmplare,
Cu al meu deget chiar pe ea
Şi strig parcă la disperare :
“Aici e Americaaa !!!”

S-a auzit un lung oftat,
O clasă-ntreagă-n agonie,
Dar profesoara, imediat,
Trecu la altă strategie :

“Oooo!!! Foarte bine ! “ zise ea,
(Păi, mama ei de scorpioancă !)
“Acum să-mi spui încă ceva “
(Io tot mergând uşor spre bancă)
“Acest pământ, astăzi vestit,
Să-mi spui, cin’ l-a descoperit ?”

Şi clasa toată într-un ton,
Cu voci zglobii de clopoțel
A izbucnit la unison :
Cerceeeeel !!!

PARODIE AMERICANĂ

Un bătrân arab trăia,
Emigrat de ani de zile,
Făr' să aibe vreo belea
Lângă New York, şaişpe mile,

Respectând după canoane
Vechi tradiţii-saudite,
Dar şi legi americane
Având taxele plătite ;

Cu a lui nevastă (una !)
Îi dădu Alah în dar,
Un băiat , ca semiluna
De frumos şi gospodar,

Căci prin casă şi prin curte,
Doar Ahmed, c-aşa-l chema,
Treaba, fără să discute,
Toată, mă-sa o făcea…

Iar pe tac'su-l ajuta
În grădina lor cea mare,
La săpat, primul sărea
Gardul, doar dintr-o mişcare,

Că-ntr-o zi, sări măi frate
Făr' să dea examen scris,
De-ajunsese-n facultate
La Sorbona, în Paris (!)…

Nici nu se-mplinise anul,
Şi bătrânu-n agonie,
Lui Ahmed, parizianul,
Un e-mail cu foc îi scrie :

“Dragul meu şi scump odor,
Mi-ai fi tare de folos,
Am nevoie de-ajutor
Că-s bătrân, neputincios,

Vreau cartofi din nou să pun
În grădina ce e-n spate,
De erai acas-acum
O săpam măcar jumate “,

La care Ahmed răspunde
Cu respect, manierat,
Ca student, nu mai spun unde,
Era bine educat :

“Tată, de grădina ta
Nu-mi mai pasă, chiar să mor,
Mi-am băgat chestia-n ea,
Io mă fac aviator !...”

Cum dracu’ de s-a aflat,
Mie nu-mi vine să cred (!?)
Toată noaptea au săpat
Cătând “chestia” lu’ Ahmed :

FBI-ul cu casmale,
Infanteria-submarină,
CIA-ul tot în boale,
Cavaleria alpină,

Fără stele, fără Lună,
Au săpat grădina toată,
Pân’ au luat-o toți în mână
(O casma sau o lopată)…..

Se trezeşte ăl bătrân
Dimineața pe lumină
Şi descoperă, nu-ți spun,
Că-i săpat tot în grădină ;

“Măi Ahmed ”, moşu i-a scris,
“Ce surpriză minunată !
Ai zburat tu din Paris
Şi-ai săpat grădina toată (!?),

Pun acum cartofi…şi linte,
Dar de vii peste vr-un an,
Te rog să-mi aduci aminte ,
Pe ulucă ți-ai uitat,
Cum eşti de-obicei căscat,
Şapca ta de căpitan !

DURERE ROMÂNEASCĂ

Dragii mei români fârtați,
Două vorbe-mi ascultați :
Chiar de voi le ştiți pe toate,
Viața în străintate
E mai rea decât otrava
Sau 'năuntru la Jilava,
Căci oriunde m-aş afla
Şi oricâte aş avea,
O durere mă apasă,
Aia de-o aveam acasă,
Dar că-s singurel pe lume,
Boală am numai pe mine
Că mereu ceva-mi lipseşte,
Ce aici nu se găseşte
Şi tot plâng şi-s necăjit,
Viața parcă s-a sfârşit :
N-aud vorbe deocheate
Şi nici bancuri piperate,
Nici înjurături sadea
Apropo de mama mea,
Sau vreo glumă fără rost,
Ori să fiu luat de prost,
Nu tu țeapă, nu tu şmen,
Nici pe blat n-am mers pe tren,
Alintat, nu sânt de loc
C-aş fi bou sau dobitoc,
Nici măcar…mai ştiu şi eu,
Să mă calce pe bombeu ;
Nu-s oprit de polițai
Să mă-ntrebe de mălai,
Şpagă, n-am dat nimănui,
Nu primesc…ai dracului !...
Nu tu ceartă, nu scandal,
Nu cafteală la vreun bal,

N-am primit de mult, v-o jur,
Din senin un şut în cur,
Nici măcar un bobârnac,
Nu ştiu ce să mă mai fac (!?)
Că de-atâta nostalgie
Şi de dor de a mea glie,
Precis, vara viitoare
Am să vin la…reciclare !

DURERE ROMÂNEASCĂ II

De două'ş-cinci de ani plecat,
Trăind printre străini, departe,
Venind în țară-am constatat
Un lucru ce-l găsesc aparte ;

Aici, în țara ce trăiesc,
În Babilonul peste ape,
Toți emigranți şi toți vorbesc,
O limbă englezească-aproape ;

Căci fiecare,-n felul lui,
Această limbă o stâlceşte
Fiincă timp de-nvățat nu-i,
Tot omu-aici, nene, munceşte

Şi-o-nvață-aşa, din auzite,
De scris, e vai de mama lor (!)
Şi cu accente diferite
Nu are treabă-acest popor (!)

Căci chiar dacă vorbim stricat
Şi nici cuvinte nu ştim toate,
Ne ințelegem minunat
Iar viața merge...ca pe roate ;

În România, toți au şcoală,
Da' nu de asta eu mă leg…
Ei au o limbă națională
Şi cât de greu...se înțeleg !

PREGĂTIRE PENTRU VOTARE
(în diasporă)

Ne pregătim din nou pentru votare
Febril, de nu ştim câte săptămâni,
În diasporă, nu e de mirare,
Lucrează excelent (fără gargare)
Democrația, la noi, la români,
În special, la câte-o adunare,

Vorbim pe rând, să ne-auzim, mai tare,
Civilizat, adicătelea toți,
Cam afumați de micii pe grătare,
De Murfatlar, Fetească, Dealu' mare,
Ca nişte, precum suntem, patrioți
Plini de tradiții, vere, milenare,

Acuma, ne aflăm în confruntare,
Politica pe pâine o păpăm,
Dar dup-atâtea sticle şi pahare
Mereu se naşte-aceeiaşi întrebare :
Cu cine oare treb'e să votăm
La consulat când mergem la votare ?!

Şi-atât de importanți ce ni se pare
Că noi am fi…şi mai ales ce buni (!?)
Că fără noi, o țară ar dispare
Şi-n mâini avem, cum scrie şi prin ziare,
Destinul dragei noastre națiuni….
Nicigând să le băgăm prin buzunare ;

'I-aud strigând pe unu' sus şi tare
Ce-ar face el dac-ar fi preşedinte,
Da' nu termină că un altul sare
Cu o idee mai uluitoare….
Un pas 'napoi toți facem...bă ce minte !
Se-aud scrâşnind mai multe maxilare,

Ne suspectăm prin fumul de țigare,
Ne contrazicem, ne sărim în gât
Până ajungem la exasperare
Şi în final, uzi leoarcă de sudoare,
Nevestele spun foarte hotărât :
Acum, e necesară o schimbare !

Noroc că apăru unu' cu minte,
Ținându-se cu dreapta de-un pahar,
Cu stânga tot scobindu-se-ntr-un dinte
Şi râgâind adânc, zise fierbinte,
(Cu act, te joci ! de revoluționar) :
Mai este mici ! Serviți neşte plăcinte !...

Tot moțăind pe-un scaun, moş Mardare,
Ajuns după război el, veteran,
Şi tare de-o ureche din născare,
Trezindu-se, veni cu-o precizare :
Mă' taică ! tot vorbirăți dă Traian….
Da' Decebal…şi el a fost om mare !

SCRISOARE DIN CANADA

Mi-a scris, fă țață, o scrisoare,
Că e plecat cam de vreun an,
Ion, îl ştii, a lu' Mardare,
Acuma-i Neil, canadian,

Şi-o tot citesc şi-o frunzăresc,
Nu-ş' ce să zic (?!) sunt în dilemă,
La măritiş nu mă grăbesc
Cu toate că m-a pus în temă :

Are o casă, nouă ea,
Frumoasă de nu poți să-ntorci,
Dar dimineața, la cafea,
Mănâncă pae stând pe porci (!?)

Şi-a luat şi-un car, să-mi placă mie,
Însă mă-ntreb, cu ce parai
Vom ține noi o herghelie
De-aproape trei sute de cai ?!

Da' boi nu are, doar vecina
Şi-n casă-i ține pe-amândoi,
La şcoală-i duce cu maşina...
Gândesc că şi ei au noroi (!)

Aşa că, țață, vreau un sfat,
Că, ce-are Ion, e şi la noi,
Iar de mi-o fi de măritat
Şi-oi vrea io cai, sau porci sau boi...
Găsesc io unu-n Dorohoi !

POVESTEA UNUI FOST EMIGRANT

Plecai şi io prin lume de nebun,
Sperând cumva să îmi găsesc norocul,
Că-n țara mea văzui că nu sunt bun
Nici să-mi umbresc în zi cu soare locul ;

Ajuns peste ocean, aşa cum zic,
În țara aia plină de arțari,
Eu Gheorghe, ce să mai, un venetic,
Visam deja la sacii de dolari ;

Cum viza nici măcar n-a apucat
Să se usuce pe-al meu paşaport,
A doua zi pe loc m-am angajat
Ca specialist, cu brațele în port,

Dar pe la unş'pe, să fi fost trecut,
Lucrând cu mult elan şi dăruire,
Pe nişte inşi am vrut să îi ajut,
Că io sunt săritor foarte, din fire :

Fac iooo ! strigai, fac io ! de vreo cinci ori,
Da' nu-nțeleg de ce s-au şifonat,
M-au luat pe sus, cu toți, de subțiori
Şi peste gard, frumos, m-au aruncat ;

M-am angajat din nou, că-s inimos,
Însă problemă din nou am avut,
Că nu mă las nicicând eu mai prejos,
Am zis "fac io !" şi jobul l-am pierdut

Şi tot sărind să fac în stânga-n dreapta,
Dorind ca să fac io, că-s muncitor,
Mi se-arăta cu-n deget unde-i poarta
Şi-n spate mă tratau cu un picior ;

Umblând pe străzi dezamăgit, hai-hui,
O babă-n fața casei se căznea,
Cu un ciocan vroia să bat-un cui,
Şi-n cap pe cui nicicum nu-l nimerea,

Fac io ! cu mult respect m-am adresat,
Iar baba foarte galeş mi-a zâmbit
Şi ce să vezi, pe loc m-a angajat,
Chiar plata-n mână “cash” mi-a oferit ;

Pe brânci la babă frate am lucrat
Trei nopți întregi şi pline patru zile,
De am pierdut, căci le-am înumărat,
Exact, fără mişto, vreo şapte kile ;

Ce lume dom-le şi-n această țară (!?)
Că unii nu mă lasă să muncesc,
Iar alții-mi fac capacele să-mi sară,
Mă abuzează până mă topesc (!)…….

Văzând cum şade treaba pe aici,
M-am reântors în sat, la Leana mea
Şi-aveam o poftă mamăăă !…de urzici
Cu mămăligă să le fac saftea,

Da’ numa’ ce pusei de mămăligă,
Pentru urzici pisam la usturoi,
Că o aud pe Leana că mă strigă :
Fac io mă’ Gheorghe !...
…şi-om mânca apoi !

POVESTE ADEVĂRATĂ

Eram atât de fericiți,
Cam de vreun an ne cunoşteam,
Pe seară, zilnic ne-ntâlneam
Şi-atât de mult ce ne iubeam
Perfect eram de potriviți,

Aşa că, să n-o mai lungim,
În parc, sub stele, iarbă, rouă,
Romantică şi-o Lună nouă,
Ne-am hotărât (ea având două)
Serios să ne căsătorim,

Şi cum noi asta am decis,
Ai mei părinți m-au ajutat,
Amicii m-au încurajat,
Iar fata, că n-am menționat
Era mai mult decât un vis !.....

O chestiune mă jena
Considerând-o chiar majoră :
E vorba de a ei minoră
Şi foarte-atrăgătoare soră,
Prin felul cum se prezenta,

Căci viitoarea mea "cumnată",
Purta (c-aşa-s de ruşinat !)
Un decolteu exagerat
Şi-un minijup, mai scurt ca lat
De ridica oştirea toată,

Când o vedeam, mă luau fiori,
Ceva pe jos mereu pierdea
Şi-atât de mult ce căuta,
Era în stare de scula
Şi-un regiment de roşiori…..

M-au invitat ai ei la masă
Ieri pe la prânz, să discutăm
De nuntă, cum s-o aranjăm,
Ce invitați să invităm…..
Era doar ea singură-acasă (!?)

Cum am intrat, din coridor,
De gât, felina scurt m-a luat,
Cerându-mi cu-n adânc oftat,
Ca pân’ s-ajung la însurat,
O dat’ să facem doar, amor (!)

Cu glas duios şi tremurat,
Mă imploră chiar în suspine…
(Că după cum văzui io bine,
Părea nebună după mine !?)
Am fost atâta de şocat…..

În ochi privindu-mă fierbinte,
Mi-a spus în şoapte : “te-ador !
Te-aştept să vii in dormitor”
Dându-şi ciorapii jos uşor,
“S-o facem, să o ținem minte !”;

Trecea prin mine-o cavalcadă
Şi-un roib se-nțepenise-n gât…
Urlai în sinea mea, “Atât !!”
Zburând decis şi hotărât
Prin uşă, să mă văd în stradă,

Asta era o nebunie !
Către Loganul meu parcat
Mă îndreptam, când deodat ‘,
În curte m-a întâmpinat
Chiar socru’ meu, ce-avea să-mi fie (!)

Emoționat, înlăcrimat
M-a-mbrățişat atât de tare
Şi-mi zise : “fiule, eşti mare !
Te-am pus şi noi la o-ncercare,
Examenul, să ştii, l-ai luat !

Sunt omul cel mai fericit !
Nu cred că fiică-mea găsea
Un soț mai bun, draga de ea !
În casă, şi-n familia mea,
Eu îți urez dar, bun venit !”

Morala :

Morala…a rămas virgină,
Iar de nimic n-ai învățat,
Permite-mi să îți dau un sfat :
Ține mereu, şi eşti salvat,
Prezervativele-n maşină !

ACEEAŞI POVESTE RESCRISĂ

S-a întâmplat o chestie ciudată
Cu-o fetişcană, una la părinți
(Povestea ce v-o spun, e-adevărată)
De şaişpe anişori neîmpliniți :

Avea săraca, uite-aşa deodat'
(Cuminte şi sfioasă ea de mică)
Grețuri şi pofte de ceva murat,
Făcuse chiar oleacă de burtică;

Aş că mă-sa, fără protocol,
De panică şi nu mai zic, mister,
A dus-o pe copilă la control
La doctorul din colț, din cartier ;

A controlat-o bine pe infantă
Şi-apoi dom' doctor a concluzionat :
-Fetița dumneavoastră e pregnantă,
Cam patru luni jumate io i-am dat…

-Pregnantă ?!!! a sărit mă-sa nervoasă,
Nu poate fi, căci ea cu un bărbat
Nicicând nu a fost singură în casă
Şi nici prin târg aiurea n-a umblat (!)

Sări şi juna : mamă ai dreptate !
Eu nici măcar, v-o jur, n-am sărutat,
Nici chiar din joacă, nici curiozitate,
De când mă ştiu în viață, un bărbat !...

Confuz, sărmanul doctor, chiar şocat,
Deschise larg fereastra către stradă
Şi-apoi privi spre cer exasperat,
Departe cât putea el ca să vadă…

După vr-un sfert de ceas de contemplare,
Fecioara-l întrebă aşa-ntr-o doară :
-Ce cauți cu privirea-n depărtare ?
Este ceva-n neregulă pe-afară ?!

-Nu e nimica, dar aşa ceva
Ultima oară când s-a întâmplat,
La răsărit a apărut o stea
Şi-apoi, trei înțelepți, pe înserat .

POVESTE DIN ORAŞUL MEU

Mă calcă lumea în picioare
Uşor, mai tare, apăsat
Şi fără nici o supărare
Direct în față sînt scuipat ;

Se-aruncă cu gunoi pe mine,
Chiştoacele cu bobârnace,
Fără respect, câte un câine
Chiar treaba, mă iertați, şi-o face,

Şi după toate-aceste fapte,
Rar poate mă mai consolează,
La ore mari din zi sau noapte,
Câte-un bețiv mă-mbrățişează,

Apoi, nu zic de camioane….
Dar toate le trec cu curaj,
Chiar când privesc pe sub jupoane
De jos, ca un mizer…pavaj !

POVESTE DÎN CARTEERU’ DĂ EST

Ploua teribil, era seară,
Asta acum vreo şapte ani,
Pe sub umbrelă, prima oară,
Doar ce-am dat colțu’ pe Lipscani,

Când am văzut-o, se-nopta,
Ne-am înțeles din trei cuvinte,
Parcă pe mine m-aştepta,
La patru poli, mi-aduc aminte ;

Am dus-o-acasă ca şi-un fur,
Părea străină-n casa mea,
O săptămână-n şir, v-o jur,
Prin gând nu m-am atins de ea,

Acuma, dup-atâția ani
Chiar de Pământu’ de se surpă,
N-aş arunca-o nici pe bani,
Sau cum fac alții, ca pe-o cârpă ;

Mă iau fiori când o dezbrac,
În umbre tremurând, apoase,
O zi întregă parcă zac,
Pe piele-i simt a ei mătase,

Când vine seara, e urgie
Şi o declar fără ruşine
Că cel mai mult îmi place mie
Atunci când ea este pe mine ;

Cobor din bloc, la câte-o tablă,
Vecinii iarăşi fac baloane,
Le iau la marțuri (!) treaba-i oablă,
Când sînt cu ea au ghinioane!....

Acuma io, mă dau şi mare,
În dungi, cu guler kimono….
Cine papucii mei mai are,
O pijama aşa mişto ?!

POVESTE DE PE TROTUAR

Demult de tot, în colț la Cişmigiu,
Lângă un chioşc, vindea reviste, ziare,
Era un amărât de lustragiu
Negru de briza verii şi de soare ;

Prea mulți bănuți, săracu', nu făcea
Cu toate că umblam noi încălțați…
Pantofi de piele, nu de muşama,
Însă la pungă foarte strâmtorați ;

Dar vremurile iată, s-au schimbat,
Trecând pe-acolo, chioşcul l-am găsit
Exact cum arăta el altădat',
Dar lustragiul…cred că a murit….

Iar de trăia, nu-mi este cu mirare,
Avea să aibe-o viață de coşmar,
Uitându-mă şi eu pe la picioare,
Mai mulți adidaşi umblă pe trotuar !

POVIESTI DI PI PIRON

M-o luat din garî, ea miloasî
(Pierdusem trienu' di Şişieu)
Di pi piron, aveam ş-o plasî,
Bagajul deci, nu mi-era grieu;

Lucra di noapti mititica
Şi-apoi di turî sî plânjea,
Făcând pironu' pi nimica,
Doar când un prost trenu' pierdea;

Pân' sî ajung la ea acasî,
Sî zîc ceva, n-aviam tupieu,
(Tot şi aviam iera în plasî)
Nişi în tramvai, nişi în trolieu .

Şî cât iera di educatî (!)
Vorghea di cărți şî mai ales,
Pi Viza o citisi tuatî
Şî pi Amierican Expriess,

Da' apărând ea decoltatî
Pân' la papuşi, am înțălies,
Cî fetişoara asta tatî,
În viațî va avea sucşies .

Di dimineațî, foarti tari,
Pi la vreo unşpi şî jumati,
Diloc nu mi-o fost cu mirari
Cî am avut aşa drieptati (!)

……………………………..

Dupî atâția ani nu puot,
Cî mi-esti împotriva hirii,
Sî uit di garî şî di tot
Şî nici di clipa diespărțîrii :

Iegzact la şinşi şî şinzăş'şinşi,
Urcam în trienu di Şişieu,
Di pi piron, la linia şinşi,
Şinşi ani 'nainti, ia şî ieu !

SONET DE CARTIER

Te-am re-ntâlnit, luai apă la cişmea,
Erai tot în capotul ăla şic,
Din ochi te-am dezbrăcat, că se vedea,
Pe dedesupt nu mai aveai nimic,

Iar între sâni şi-un nasture-ți lipsea,
Rebeli, se înălțau să mă doboare,
Cordonul înodat mă sictirea,
Dar ce popo', ce şolduri, ce picioare (!)...

Sunt ani de-atunci, te văd iar la cişmea
Tot în capotul ăla, foarte şic,
La piept, acelaşi nasture-ți lipsea...

Am vrut să te dezbrac, aveam un tic,
Dar ce să mai (!) şi-aşa tot se vedea,
Pe dedesupt, nu mai aveai nimic !

POVESTE DE LA ETAJUL III

Pe scara noastră, la etajul trei,
Şade un tânăr talentat poet,
Ce zilnic ridica la Dumnezei
Vecinei, violoniste-ntr-un cuartet,

Cum începea să scrie un sonet,
Sacâzul se cernea cu gust amar
În vreo sonată, lid sau menuet
De închidea şi-n colț la aprozar ;

Bătu asear' la uşa-i încuiată
Să-i spargă scripca, futu-i mama ei...
Când o văzu, pentru întâia-şi dată

O pană se muiase-namorată
Şi-o violină,-n noapte pe alei...
De mână un sonet şi o sonată.

SONET DE ELEVATOR

La noi în bloc, e zvon de-o săptămână
Că liftul va fi sigur, reparat,
De zece zile şade atârnat
Pe undeva, între Pământ şi Lună ;

I-aud pe scări, la vale, coborând,
Sprințari şi veseli, făcând caterincă,
Ori că-şi târăsc sacoşile lor şi-ncă
Mai pot ca să respire, înjurând ;

Devizu-a fost făcut, dar pân' la fapte,
Al nostru-administrator, de pe scară,
Mai trebuia s-aprobe nişte acte,

Şi a semnat hârtiile azi noapte
C-am dat de el aiurea,-aşa-ntr-o doară
Între al şaselea etaj şi şapte !

POVESTE INFERNALĂ

Până mai ieri, în colț la strada mare
(Credeți-mă şi-acuma sunt şocat)
Era un magazin, vindea mâncare
Şi băuturi, legume, asortat….
Da’ ce poveste frate (!) ce oroare (!)
Cu paznicul de noapte s-a-ntâmplat,
Că o aşa grozavă întâmplare
Apare poate-n viață doar odat’ :
Păzind la miezul nopții foarte tare
În prăvălie ferm şi devotat,
Un mic şi obosit muc de țigare
Ce-n zona mediană i-a picat,
Iscă un foc teribil şi-o dogoare
Ce-ntreaga coşmelie-a devorat ;
Trezit de centigrade infernale,
Al nostru paznic însă a scăpat
Cu patru’ş-cinci la sută (deci reale !)
Arsuri, cum în raport e menționat :
Vreo patruzeci, erau intestinale,
De la rachiul ieftin consumat,
Iar cinci procente (să va bag în boale !)
La un ceva….neidentificat !

POVESTEA UNUI SCRIITOR

Nu vă spun c-a fost o dată
Că-i poveste-adevărată,
De iubire şi-alte cele
Precum în telenovele :
El, ca bradul, mândru tare,
Ea, făr' de asemănare,
El, frumos şi chipeş foc,
Ea subțire la mijloc,
El isteț, nevoie mare,
Ea, ce cap şi ce picioare,
Ce flăcău şi ea ce fată,
Ce pereche minunată,
Până într-o ziulică,
(Important nu este cică)
Se-ntâmplă, că nu-i de şagă,
Lumea când le fu mai dragă,
De-a plecat (ce tragedie !)
Ionel la cătănie ;

"Fă Mărie, fă Mărie"
Prima zi scrisoare-i scrie,
"Cred că după al tău dor
Până mâine am să mor"
"Te-am visat, aş vrea să ştii"
Scrie el a doua zi,
Iar a treia zi îi scrie,
"Fă Mărie, fă Mărie,
Te iubesc la nebunie
Cât vei fi tu fată vie" ;

Mai târziu, "fă Mărioară
Am un dor de mă omoară,
Mă gândesc mereu la tine"
Şi scria parcă mai bine,

Zilnic câte o scrisoare
Lui Măria din Ponoare ;

Dup' un an de cătănie,
Chiar şi la caligrafie,
Ionel, evoluat,
Îi scria mai înclinat,
Scrisorele parfumate,
Mângâiate, sărutate,
Fiecare dinineață
Pân' să spele el pe față
Şi mai clar şi mai fluent
(Devenise el sergent !)
Cu un pix de câțiva Lei
Ce să mai ! avea condei !

Da' să vezi ce s-a-ntâmplat
Chiar când el s-a liberat :
Tot ce-a scris (lu' Mary-acum)
Adunase-ntr-un volum,
(Scrisorele de amor
Cât cuprinde un ogor)
Publicat, vândut pe dat',
Devenise consacrat !
Scriitor vestit şi mare,
Ionică din Ponoare !

Iar apoi, ce a urmat,
Cum era de aşteptat :
Nuntă frate, în final,
Happy end original,
De-a venit întregul sat,
Mary când s-a măritat
Cu poştaşul ce venea
Zilnic pe la poarta sa !

VIS DE SCRIITOR

Căţeluş cu păru' creţ,
A avut un vis măreţ,
Tot lingându-se de zor
Pe lăbuţe şi cosor,
A descoperit atent
C-ar avea un mic talent,
Nu la prins muşte din zbor
Ci talent de scriitor ;

Căţeluş cu păr bălan,
Cu o pană de gâscan
De rime s-a apucat,
Le-a frecat, le-a gâdilat…
Inspiraţia divină,
Poate şi muza canină
L-au împins, cum dracu' ştie
De a scris o poezie (!)
Şi-ncă una chiar haioasă
De dădea la alţii clasă
(Mă refer, să mă iertaţi,
La dulăii consacraţi).

Căţeluş cu moţ tuflit,
Păi atât i-a trebuit :
Dulăii când i-au citit
Parodia, au sărit,
L-au lătrat, l-au mârâit,
De mă-sa au pomenit,

Cârlionţii i-au lungit,
Prin noroi l-au tăvălit,
Mamă-mamă ce-a păţit !
L-au luat şi de blăniţă,
L-au muşcat de sub codiţă,
L-au făcut din om-neom,

Ce să mai (!) era în pom
Speriat şi îngrozit,
N-a scos un scherlălăit,
De-i pieri cheful bădie
Un catren ca să mai scrie.

P.S.
Dragii mei, eu am glumit !
Cățeluşul n-a pățit
Chiar nimic, din poezie,
Este doar o parodie,
Aşa că v-o spun să ştiți,
Nu îl mai compătimiți,
Sunt doar fapte ireale
Ce n-au loc la animale !

POVESTE DE IUBIRE
(clasică)

Iubitul meu, amorezat chiar bine,
Sub luna plină-asear' înflăcărat,
În versuri chiar, nu mint, mi-a declarat
Că e topit şi moare după mine ;

Ne-am despărțit ca de-obicei, se ştie,
(Regret şi-acum că n-am făcut păcat)
Căci peste noapte, cu el s-a-ntâmplat
Un accident, o mare tragedie ;

Cu disperare-l cat de dimineață
Şi-având noroc cu vârf şi îndesat
L-am regăsit, era deja salvat,
Săracu', mai dădea semne de viață ;

Această scenă nu o pot uita :
De-abia mai respira şi transpirat,
În pat zăcea lungit şi nemişcat
La cea mai bună prietenă a mea !

POVESTE PESCĂREASCĂ
(tot clasică)

Luându-mă prieteneşte,
Amicii mei mi-au cam tot zis,
Să pot şi eu să dau la peşte
Ar trebui să-mi iau permis ;

Mergem mereu, de câțiva ani
Şi dând la peşte pasionați,
La ştiuci, la crapi sau la bibani,
Venim acasă delectați,

Însă permis, eu nu mi-am luat
Şi asta nu din indolență,
Ci pentru că am remarcat
Nici cea mai mică diferență,

De dăm la somn, sau la ce dăm,
Că-i mămăligă, râmă vie,
Cu toții peştele îl luăm
De la aceeaşi prăvălie !

PARODIE…AVIARĂ

Cățeluş cu păru’ creț,
Fură rața din coteț,
El se jură că nu fură,
Dar să vezi ce-ntorsătură
La ‘curte’ s-a petrecut
Cu-acest caz, ca şi-n trecut,
Când legea se respecta,
Ca şi azi, aşijderea :
Avocatul apărării,
Fi’nd în culmea disperării,
A cerut o expertiză
Şi o nouă analiză,
A situației “de fapt”
Că-n dosar lipsea un act,
Care practic demonstra,
Ba mai mult, încrimina
Rața asta dubioasă
Şi foarte contagioasă,
Iar clientul lui, buclat,
Era…om nevinovat ;

> “Rață mică şi plăpândă,
> Stau dulăii toți la pândă,
> Iar cățelu’ vinovat,
> De păcat va fi spălat”

Cățeluş cu păru’ creț,
Arăta el nătăfleț,
Dar văzând că în “instanță”
Prim judecător e…Zdreanță
(Vechi coleg de “facultate”,
Fost prăjit cu…ouă coapte,
Care din recidivist,

S-a trezit…doctor legist)
Şi-a mai revenit, nu-ți spui,
Legea fi'nd de partea lui (!);

“Rață mică necăjită,
De dulăi eşti încolțită,
Că mereu acest popor,
Ca'tă țap ispăşitor”

Deci, la curte'n dimineață
Fu adusă biata rață
Cu escortă, jurnalişti,
Gură-cască, oameni trişti*,
Lume multă, gălăgie,
Toți şedeau ca-ntr-o cutie
În sala de tribunal,
Mai ceva ca la un bal;

“ Rață, rață, rățişoară,
Dacă ştii ce ne omoară,
Spune-ne te rog şi nouă,
Nu te mai face că plouă”

Şi la dans, a ieşit Zdreanță
(Nu te mint, avea prestanță !)
Şi cu tact şi cu respect
Atacă rața direct :

Vreau din plisc ca să ne zici,
Dacă ai mâncat urzici,
Ai fumat țigări de foi,
Ai umblat la cracii goi,
Ai cumva, mai pe departe
Rude în posturi înalte ?!
Când cu alții măcăneşti

Limbi străine, ciripeşti ?
Ai avut contact la mare
Şi cu alte zburătoare
Şi de-o fi aşa cumva,
Ai primit cadou ceva ?
Văd că ai maşină nouă…
Trafic faci cumva cu ouă ?
Sau cu alte chestii care
Pe la noi au cautare ?.....
Dar strângând-o el la uşă,
Nu i-a scos nimic din guşă,
Că pe loc ordin a dat,
(Ceva fiind...necurat !)
Să se facă iar anchetă
De "poliția secretă" :

"Rață, tu ştii că tăcerea
Este dulce ca şi mierea,
Dar metode-avem moderne,
Cu-ai tăi fulgi, să facem perne"

Iată deci că la Poliție,
Dup' o scurtă percheziție,
Sub tuleii ce-au fost smulşi
I-au găsit...viruşi ascunşi (!?)

Introduşi fraudulos
De un grup, chiar odios,
Ce a fost localizat
Imediat şi arestat….
Curtea, nici n-a discutat,
Zdreanță a şi condamnat
Toată gaşca vagaboandă
Pentru act de…contrabandă!

“Rață, pana ta bălaie,
Ai făcut-o chiar de oaie,
Că pe toți ne-ai pedepsit,
De varză ni s-a acrit,
Iar guvernu’ ne promite
Tot mereu…răbdări prăjite”

Cățeluş cu păru’ creț,
Stă cuminte în coteț…
Zdreanță, n-a putut se pare,
Că i-a dat, cu suspendare,
Condamnare, în absență,
Pentru lipsă de…prudență
Şi complicitate clară,
La o gripă…găinară !

*umorişti !

VÂNĂTOREASCĂ

Amicul meu, modest din fire,
Cum rar găseşti un vânător,
Mi-a dat azi-dimineață ştire
Că...sa-mpuşcat un căprior !

A fost trei zile-n şir plecat
Cu încă doi, tot vânători,
Cu care merge la vânat,
Ei nefiind chiar, amatori,

Şi-n ziua-treia, sa-ntâmplat
Cum zice el, mai către seară,
Dezamăgit şi desumflat,
Un căprior să le apară (!)

Şi-au tras, şi-au tras, mă nene, gloanțe
Sperând să-l nimerească-n spate,
Însă au tras mai mult speranțe
Căci căprioru-era departe,

Şi-au alergat toți după el,
Că alerga şi căpriorul,
Măcar în coadă-aşa nițel
'Puşcau cu foc pe tot ogorul,

Pân' l-au găsit mort, pe sub munte,
(Nu m-a mințit el când mi-a zis !)
Avea săracu-n glonț în frunte…
De teama lor…s-a sinucis!

POVIESTI DIN SATUL MEU

Duminicî am fost la liturghii,
Aşa cum i-obişiei la noi în sat,
Şî lumi brie (!) cried sî hi fost vreo mii,
Cî slujba pi la doiş'pi s-o gătat ;

Or fost vreo şinşi pomieni, dacî nu şasi,
Colaşi, colivi, tot s-o împărțit,
Iar babili ierau toati făloasi…
Da' şi am vrut sî zîc, ca sî nu uit :

Popa ni-o zîs ca să cetim, da' ghini,
Capitolu' tri-zăşi, scris di Matiei,
C-o sî vorghim, duminica ci vini,
Despri minciunî şî ispita iei ;

Acasî-n săptămânî-am şî uitat,
Pliecam di diminiațî la prăşît,
Iar sara, tot cu trieburi, deh(!) prin sat,
Cî n-am avut , vă zîc, timp di cetit ;

Duminicî-acuma, sî vidieți,
(Despri Matiei ş-apoi despri minciunî)
Al nostru popî, cî n-o sî credeți,
S-o apucat la priedicî sî spunî :

Cei ce-au cetit, sî vinî toți în fațî,
Cî vreau ca sî vorghim di "mincinuoşi",
Cei care nu, vă dau vouă povațî,
Duceți-vă-ți acasî sănătoşi !

Mi-am luat muierea şî ajuns acasî,
Di-aşa ruşîni mari ci mi-o fost,
Cu biblia am stat pîn' dupî masî,
Cî pi Matiei îl ştiu chiar pi di rost !...

Şî dievenind aşa rieligiuos,
L-am prins pi popî astăzi şî i-am zîs :
Părinte, ieşti un mari mincinuos,
Capitolu' tri-zăşi...nişi n-o fo' scris !

POVESTE DIN SATUL MEU II

Fusei şi io, duminica trecută
La liturghie, că n-am fost în veci
Şi lume bă (!) atât fuse de multă,
Cu mine, Leana, Sucă…vreo cin'zeci ;

Şi-aproape de sfârşit s-a dat pomană,
Dîn neamu' lu' Florica, un bunic,
Covrigi uscați şi zaibăr vechi dîn toamnă,
Da' al'ceva vrusei ca să vă zîc :

Ne zîse popa,-acasă să citim,
Ce-a scris Ion, capitolu' tri'zăci,
Că vrea despre prostie să vorbim
Duminica ce vine, că nu-i meci ;

Mă scărpinai în cap lovit de streche,
Cum dracu' de a scris văru' Ion,
Când toți îl ştim că-i prost fără pereche,
N-are habar s-ascută un creion (?!)

Am dat de el atunci, că-s norocos,
La crâşmă, unde zilnic ne-ntâlnim
Şi l-am cinstit cu gându' să-l dăscos,
Că popa ştie tot iar noi nu ştim (!)

Şi-l întrebai , mai rău ca şi pe hoți,
Că-mi spuse tot, (eu mai dădui un rand !)
Chiar se jură, să-i sară ochii toți !
De scris n-a scris, să nu am nici un gând ;

La slujbă iar fusei, de curios
Şi de Ion, când popa a-ntrebat,
Au răspuns toți, cu glas aşa voios,
Zicând că au citit, ce li s-a dat !

Părinteee-iartă-i (!) că nu ştiu ce fac !
Strigai din spate, că ştiam precis,
Ăştia au mintea pusă pe arac,
Capitolu' tri-zăci , Ion n-a scris !....

De-atuncea, de la popă am respect
Că-mi strânge mâna când la crâşmă vine,
Da' eu consider că este corect…
Îl stiu pe Ion…mai bine ca pe mine !

DESPRE PROSTIE

Când omul a descoperit prostia,
Mândria-n sinea lui s-a-nfiripat,
Iar de atunci, cu toată bucuria,
Cu deştu-arătător s-a indicat;

Chiar mai târziu când a evoluat
Şi proştii arătau mai diferiți,
Cu-acelaşi deget el i-a arătat
La fel, pe idioți şi pe tâmpiți,

Însă mereu lipsit de modestie,
Trufia-i oarbă nu-l iartă de fel :
Cu-n deget dar, arată la prostie,
Dar trei stau îndreptate către el !

PROSTIA S-A PLICTISIT

S-a plictisit mai ieri, prostia,
De pe planeta cu pământ
Şi luând cu ea şi fudulia
Au dispărut aşa, în vânt…

Examene la facultate
Nu se mai dau, nici la liceu,
Iar tezele de doctorate,
Se folosesc doar la…veceu ;

Alegeri pentru parlament
Nu se mai țin, aşa se pare,
Căci fiecare-i competent
Iar scaunele-s toate goale ;

La meciurile ce au loc
Pe stadioane şi arene,
Nu s-a marcat în nici un joc
Vreun gol, nici chiar să zic…de lene

Şi-apoi, chiar multe s-au schimbat
Şi bucuroşi am fost, iar trişti,
Poate vreo doi, ce-au fost odat',
Cum îşi ziceau ei…umorişti !

NAIVITATE FEMININĂ

Alo ? Bon jour ! Aş vrea cu Mărioara,
Mi-o dați, vă rog, un pic la telefon,
Pe jar mi-a pus de-aseară inimioara
Când ne-am şi cunoscut, eu sunt Ion,

Şi-un ochi nu am închis întreaga noapte
La ea gândind şi iată, azi e Luni,
Să îi aud, aş vrea, câteva şoapte…..
Dar nu vă cred ! E casa de nebuni ?!

……………………………………………

Naive-s azi femeile, măi frate !
De prima dată când ne-am cunoscut,
I-am declarat că după ea, din toate,
Eu sunt nebun, şi ea…. m-a şi crezut !

ANUNȚ MATRIMONIAL

“Tânăr, nicicând căsătorit,
Cu calități şi cu situație,
Un caracter deosebit
Şi fără nici o obligație,
Nici viciu, nici nărav măcar,
Nefumător chiar pasionat,
Duşman de moarte pe pahar,
Cu maniere, delicat,
Doresc relație serioasă,
Cu-o parteneră tot la fel”
(Adicătelea drăgăstoasă
Şi cu ceva la portofel !).

Sună convingător, real
Şi de-o fi vr’una ce-a decis
Să îşi ia soțul ideal,
Tentată va fi-n mod precis ;

După doi ani de tribunale,
Bani cheltuiți la avocat
Şi multe alte angarale,
Divorțul eu l-am câştigat :
Cinstit fiind de când mă ştiu,
Nu m-am mirat că în instanță
M-au scos bețiv, scandalagiu,
Dar asta n-are importanță ;

Am împărțit tot, (bat-o vina !)
De a rămas ea cu mălaiul,
A luat în schimb casa, maşina,
Iar eu valiza şi tramvaiul ;

E drept că nu ne-am cunoscut
Când ne-am luat şi-i un mister,
Cum ne-am iubit de la-nceput
Nepotriviți la caracter (?!)
Dar astăzi, în ziarul local
Am dat mai sus, ca să mă ştie
(Anunțul matrimonial)
Cea care îmi va fi soție…

Mai jos, ceva interesant :
Tânără, bine educată,
(Să ştii, mi-am zis, e chiar tentant !)
Cu ochi căprui, la păr roşcată,
Salariu bun, plus beneficii,
Un metru şaij'doi…şi kile…
Manierată, fără vicii,
(Mă face ca să mor cu zile !)
Tacută (cum îmi place mie !!)
Şi gospodină, (ce noroc !!!)
Gândindu-mă la căsnicie
Un telefon i-am dat pe loc ;

Ne-am întâlnit la o terasă
Ce-o frecventam eu, ca burlac,
Mă aştepta deja la masă,
Din parc i-am dus chiar…liliac ;

Doar din priviri ne-am înțeles,
Atât de mult ne potriveam
Şi asta fi'n'că mai ales
Din ziar perfect ne cunoşteam ;

Facem acum "luna de miere"
Din nou romantici, 'amorați….
(Căci prima dragoste nu piere)
La fosta-mi soacră…la Ghimpați !

SECRETUL CELOR 30 DE ANI DE CĂSNICIE

Anul trecut, în luna mai,
Aşa cum multă lume ştie,
Am celebrat cu mult alai
Treizeci de ani de căsnicie,

Şi casă, şi copii, servici,
Să-mparți dureri şi bucurii,
Treizeci de ani nu sunt de-aici,
Iar zile-s peste, zece mii (!)…

De-atunci, mereu sunt întrebat
La lucru,-n piață, în vacanță,
Cum oare de-am realizat
Aşa o mare performanță ?!...

Secretul vi-l spun, nu pe bani,
Dar să rămână între noi :
Cum de-am trăit atâția ani ?!...
Ne-am cunoscut…de-abia apoi !

SONET SEXTAGENAR

Ne-am întâlnit la Universitate,
La ceas, îți aminteşti de florărese ?
Era trecut de cinci şi jumătate,
Deci, sfertul academic se dusese (!)

Ne-am luat de mână şi-am pornit în viață
De parcă ne ştiam de-o veşnicie,
Ți-am fost fidel, şi tu o bună soață,
Nici pomeneală despre gelozie,

Îmi amintesc mereu cu nostalgie,
Era o zi pe la sfârşit de mai,
Simt şi acum un iz de iasomie,
Iar tu, atât de bine arătai (!)
Da' apropo ! atunci, la ceas, Mărie,
Sunt curios...pe cine aşteptai ?!

SONET OCTOGENAR

Papucii tăi, ți i-ai uitat la mine
Când ne-a prins mama, erai doar în ei,
Ai luat-o-n zbor căci locuiai la trei,
Iar eu am luat vreo două, ce ruşine (!)

Sunt ani de-atunci şi-mi spui acum că-i vrei (!?)
Cum să ți-i dau ?! Doar ştii cât te iubesc….
Erau de catifea, îmi amintesc
De-un roşu-aprins şi-aveau şi ciucurei….

Aveau fundițe ?! Vârful țuguiat ?!
Şi erau verzi (!)….eu mă cam îndoiesc…
În altă parte cred că i-ai lăsat….

Papucii roşii ? Alta i-a uitat ?!!
Oooo! Au fost galbeni ! Sigur, nu glumesc !...
….Cum oare de-amândoi ne-am înşelat (?!)...

CEA MAI BUNĂ SOACRĂ DIN LUME

Atât de multe rele despre soacră
S-au scris, s-au spus şi se mai cleveteşte,
C-ar fi otravă, ciumă, c-ar fi acră…
La mine însă, nu se potriveşte…

Şi nu c-aş vrea ca să vă bag în boale,
Nici să mă laud, ori să fac gargară,
V-o spun pe bune, nu-nşir vorbe goale :
Cunosc o soacră, extraordinară !

De-atâția ani trăind cu ea în casă,
Nu ştiu să-mi fi făcut o mutră acră,
E o femeie, bine chiar aleasă,
Că d-aia zic, mai rar o aşa soacră (!)

De cum mă scol din pat de dimineață,
(Doar să vedeți de mine cât îi pasă !)
N-apuc măcar nici să mă spăl pe față,
Cafeaua şi țigara-mi sînt pe masă,

Apoi când plec, frumos ea îmi aşează
La gât cravata, chiar şi nodu-l face,
Iar părul, că n-am mult, mi-l aranjează,
La dungă, apretat, la patru ace ;

Când vin acas', m-aşteaptă bucuroasă,
Şi-asta mereu, nu c-ar fi zi de leafă,
De-atâta stres, să sufăr nu mă lasă,
Masaj la tâmple-mi face şi la ceafă ;

Un şpriț în plus îmi dă, când vine cina,
Ce-o pregăteşte numai pentru mine,
Iar când mă culc, tot ea stinge lumina
Şi-apoi…nu vă mai zic, că mi-e ruşine.

Acum, tu cititor care roşeşti,
De nu mă crezi, ți-o spun că nu mi-e greu :
E soacra norei mele, din Piteşti
Şi mama lui Costel…băiatul meu !

SORA PRIETENULUI MEU

Amicul meu, are o soră
Frumoasăăă, da' frumoasă foc (!)
În pat cu ea, cam de vreo oră,
C-am început-o dintr-un joc…

Şi cum spusei, sufăr de-o boală
Precis să fiu, chiar la mijloc,
Da' nu ştiu cum, c-avea o şcoală,
M-a lecuit de ea pe loc (!)

Păi ce vorbeşti, m-a luat frumos
La pipăit şi frecționat,
Puțin în sus, puțin în jos,
Cu alifie, delicat

Şi când s-a-ncins, m-a luat vârtos
Că nu vă mint, m-a-ncălicat
Pe cât eram eu de bățos,
De scârțâia şi bietul pat.

Vreo două zile, parcă trei,
Frate, am fost ca nou născut
Şi asta din pricina ei
C-atât de bine mi-a făcut,

Dar mai apoi, avui iar pană,
Ceva din nou mă deranja
Exact în zona mediană,
Chiar foarte tare…mă jena,

De am rugat-o insistent
Pe sora prietenului meu,
Să-mi facă-acelaşi tratament
Dacă se poate, mai mereu ;

Da’ nici prin gând să mă refuze !
(Treaba fiind şi contra cost)
Sau cel puțin să mi se scuze,
Ori să mă ia cumva la rost.

………………………………

Îi mulțumesc lui Dumnezeu,
Fi’nd lecuit acum de boală,
Căci sora prietenului meu,
De dimineață când se scoală,
Masaj îmi face tot mereu
Că ea e soră…medicală !

……………………………..

Scăparăm noi de lepră, ciumă,
Dar cu sciatica…nu-i glumă !

VIZITA BUNICII

Ce bucurie pe Gigel
Când a intrat bunica-n casă (!)
În sus sărea dragul de el
Cu-o față-atât de radioasă :

-Ce bine-mi pare c-ai venit !
Tăticu e-n bucătărie
Şi este gata pregătit
Să facă o scamatorie….

-Gigele dragă, nu vorbi (!)
Zise trăgând un geamantan,
-Mamei i-a spus, că de mai vii,
Va merge cică…pe tavan !

CELEBRARE CU AMICII

Am constatat cu mare bucurie
Şi greu ne vine-a crede-aşa ceva,
(Eu nu prea, dar vorbesc de-a mea soție)
Băiatul nostru, fără modestie,
Este perfect, cu cine-o semăna (?!)

De-acasă nici o noapte n-a lipsit,
Iar de alcool nu vrea nici să îl guste,
Plăcere la fumat nu a găsit,
De-un remi, pocăraş e chiar scârbit
Şi de umblat, nu umblă după fuste

Aşa că eu, ca tată serios
Dau de băut, chiar de mă cost'un ban
Pentru băiatul meu, nevicios
Şi țuică, bere rece, vin spumos,
Căci azi, a împlinit şi el…un an !

ÎMBĂTRÂNIRE PREMATURĂ

Am devenit nervos de la o vreme,
Făcându-se atâta tevatură,
Despre o mie şi-una de probleme
Ce duc la-mbătrânirea prematură :

Fumatul, spre exemplu, băutura,
Ce pentru mine sunt de bun augur
Şi nopțile pierdute tura-vura,
Te-mbătrânesc, se zice, prematur,

Iar despre sex, (vorbesc de o pipiță)
Te-mbătrâneşte prematur la fel,
Că mie ce îmi place cepuliță,
Normal aş fi cam primul pe tabel…

Privindu-mă-n oglinda de la baie,
Azi dimineață chiar avui un şoc :
Păi ăştia o făcură bre' de oaie !
Io nu arăt că-s prematur deloc !!!

PASTEL DE TOAMNĂ

A-nceput demult să cadă
Câte-un fir, acum a stat,
Parcă s-a mai luminat
Şi în casă şi pe stradă
Pe-noptat,

Ziua însă, mândru' Soare
Se reflectă cu respect.....
De atâta intelect
Umbra-mi creşte pe picioare
Şi pe pept;

Urâcios, mă tot priveşte,
Rece ca al iernii ger
Când mai ies prin cartier,
Chelios şi el, fireşte,
Un frizer;

Vântului, mereu de z-gură
Câte-o-njurătură-i scap....
S-o lipesc aş vrea cu pap (!)
Băscălia mi-o tot fură
De pe cap,

Singurul care zâmbeşte
Către mine, cu amar,
E un pieptene-n sertar....
Nici un dinte nu-i lipseşte,
Pensionar !

TIMPUL PERELOR

În fiecare toamnă retrăiesc,
Aceleaşi amintiri cu nostalgie,
Când perele în pomi se rumenesc,
Mă aflu în a mea copilărie :

La noi în sat, pe-atunci, aveam de toate,
Gutui şi prune şi atâtea mere,
Toți pomii erau plini de fructe coapte,
Ce nu aveam, mi-aduc aminte, pere,

Că ne-adunam târziu, pe înoptat,
Băieții toți, că-n sat nu erau fete
Şi-apoi plecam la pere, la furat
În satul dinspre luncă-n două cete ;

Ştiam cu toții foarte bine locul,
Ogrăzile cu perii cei de soi,
Că-n fiecare toamnă făceam jocul,
Dar şi sătenii ne ştiau pe noi (!)…

Şi câte garduri am sărit, măi frate (!)
Prin mărăcini cu sânul plin de pere,
Cucuie-n cap si muşcături de...spate,
Căci câinii n-aveau pic de maniere ;

Dar anii au trecut, eram flăcăi
Şi cine mai era ca noi in sat (?!)
De perele din satul dintre văi,
Aproape că de ele-am şi uitat,

Da-n toamna aia,-n zi de sărbătoare,
La horă, unde toți ne-am adunat,
S-a auzit venit din depărtare
Un zvon de care noi ne-am şi mirat,

Şi nu ştiu cum, fără să bag de seamă
Aud şi eu, că-mi zise o muiere,
Să mergem toți flăcăii fără teamă,
În satul dinspre luncă să luăm pere ,

Că am plecat cu toții, pe lumină,
Măcar să revedem pe unde-am fost,
Când ne-alergau dulăii-n vreo grădină
Şi perii, că-i ştiam chiar pe de rost ;

Da' ce să vezi(!) nici n-am ajuns în sat,
Că ne-aşteptau cu pere în cărare,
Atâtea mândre de nici n-am visat(!)
Şi toate-aveau în păr câte o floare,

Am luat şi eu o pară şi-am muşcat
Din poala ei, ce-apoi mi-a fost mireasă,
Că n-am găsit din câte am furat,
O alta mult mai dulce şi frumoasă ;

De-atunci privim la perii din ogradă,
Ce i-am sădit chiar după nuntă-n zori
Şi i-am păzit să nu ajungă pradă,
Celor ce noaptea jefuiesc comori ;

În toamna asta-avem pere de dat,
Că perii-s plini de rod şi bucurie,
Iar fetele ni-s mari, de măritat…
Da' zic şi eu aşa…ca să se ştie.

VERSURI DE TOAMNĂ

Bătrânul teasc topind arama
Într-un izvor de tămâioasă,
De bucurie cu pastrama,
I-a invitat pe toți la masă :
Ca şi un fur, printre muşcate
Vărsându-şi auru-n odaie,
Soarele-n cer, peste bucate
Se-alintă blând cu-a lui văpaie ;
Pe seară, stelele-ntr-un car
Toate coboară-ncetişor,
Iar călăuză le e doar
Mireasma pâinii din cuptor ;
Mai nemilos teascul apasă
Pe bobul ruginiu ce-şi crapă
Arome în buchet, de-i lasă
Chiar şi fântânii gura apă…
Dar la ospăț cine lipseşte ?!
E Luna, prin livezi şi vii,
Flăcăi şi mândre-ademeneşte…
…E pusă iar pe nebunii (!);
Frumoasa Venus, dimineață,
Curtată de aştrii cereşti,
Pe stropi de rouă se răsfață
În raiul toamnei româneşti…
Doar praful uliței ignoră,
O melodie ce-i gătită
Cu flori de ii cusute-n horă,
De o lăută îndrăcită.

PRIMA ZI DE ŞCOALĂ

E începutul anului şcolar
După o vară lungă de vacanță,
E prima dimineață de calvar,
E “crima condamnată de instanță” :

-Scoală Costică ! (mă-sa grijulie)
Este târziu, mai eşti încă în pat ?!
Însă Costică nici nu vrea să ştie :
-La şcoală nu mai merg ! m-am săturat !

-Cred că glumeşti, sau vrei să râzi de mine ,
Ți-am pregătit dejunul, e colea,
Ce ți-a venit (?!) cumva nu-ți este bine ?
Motive nu găsesc că ai avea (!?)

-Da’ nici măcar nu pot să-ți povestesc,
Pe şcoală sunt mămico sictirit,
Copii nu mă plac, chiar mă urăsc,
Profesorii la fel, nu mă înghit…

-Gândeşte-te măcar un pic la bani,
Te rog din nou, fă bine şi te scoală,
Sper să-nțelegi…ai cinzeşcinci de ani,
Şi ca director…tre’ să fii la şcoală !

DIN AMINTIRILE UNUI FOST ŞCOLAR

Pe vremea când eram şi eu în şcoală,
Şi-am fost, nu mint, am diploma în mână, k
Îmi amintesc aveam aşa o boală
Pe profesoara de limba română ;
  Fiind timid şi foarte ruşinos,
Indiferent ce ea mă întreba,
Pe loc îmi da un trei, strigând "stai jos !"
Uitam de tot, chiar şi cum mă chema….
  Norocul mi-era la extemporale,
Şi ele-ntotdeauna m-au salvat,
Că se mira cum după manuale
Sunt chiar atât de bun la copiat (!?)….
  Da' rea, ea nu era ca profesoară,
La lecție atent foarte eram,
Aproape c-o ştiam pe dinafară
Că din priviri mereu o dezbrăcam,
  Până-ntr-o zi, când nene, sictirită
Pe tata l-a chemat la vorbitor :
Io neavând o bună conduită,
Iar la-nvățat eram răuvoitor,
  Că-l văd şi-acum pe tata, iartă-l Doamne
Ieşind din cancelarie la mine !
Cam asudat, însă în bune toane,
Ştiind ce grea-i româna, foarte bine :

-Băi Valerică, ai o profesoarăăă….
Am dezbrăcat-o din priviri, să ştii !
-Păi mie-mi zici tăticule, că doară
O studiez în fiecare zi ?!

PUPĂZA DIN TEI

A fost odat’ ca niciodat’
O pupăză-ntr-un tei…
Povestea zice, c-a scăpat
Să fie (nu-i exagerat !)
Vândută pe cinci lei ;

A fost şi-un Ion atunci în sat,
Că de la el se ştie…
Ce-ntr-altă lume a plecat,
Fără ca să fi câştigat
Viza la loterie….

Bătrânul tei, a fost tăiat,
Ajunse tot hârtie,
Într-un volum, frumos legat,
În şapte limbi chiar, ilustrat,
Pentru export, bădie,

Că-ntreaga lume a aflat
Povestea din popor,
Şi-atât de lesne ce-a-nvățat,
Cât e românul de dotat
Şi bun ca vânzător,

De au dat buzna, uşurel,
Străini la noi în țară,
Cu daruri, bani, cu zăhărel,
Ştiind că noi mâncăm de fel
Tot ce prin aer zboară,

Aşa că azi nu ne mirăm
C-o pupăză din tei,
De vrem cumva s-o cumpărăm,
La bancă tre’ să-mprumutăm
La vreo….cinci mii de Lei !

THANKSGIVING

Eram şi eu copil odat’
În primul an de şcoală,
Când profesoara a-ntrebat
O chestie…banală :

Câte picioare-are un pui ?!...
Dar eu isteț, nevoie mare,
Ridic mânuța şi îi spui :
Muulte picioare ! Muuulte are !!...

La masă , eram mulți copii,
Şi-ai mei cam strânşi la pungă,
Dar când puneau pe masă pui,
Tăiau doi-trei, s-ajungă,

Şi asta doar dumineca,
Iar peste săptămână,
Doar din grădină se mânca
Şi ce mâncare bună !

Că-i mulțumeam lui Dumnezeu
Când ne-aşezam la masă
Şi cruce mare ne făceam
Pentru belşug în casă !.......

Când am crescut şi eu mai mare
Şi luam din prăvălie-un pui,
Avea săracu’ multe gheare
Şi capete la fel…nu-ți spui (!)

Dar făceam ciorbă şi mâncare,
Friptură şi…mai ştiu şi eu,
De ajungea la fiecare
Şi-i mulțumeam lui Dumnezeu !

Dar mai apoi, din nou schimbare (!)
Că eu, cu bani în buzunar,
Găseam doar capete şi gheare,
Pui erau doar în…dicționar (!)

Însă la fel, mă închinam,
Şi-i mulțumeam lui Dumnezeu
Pentru ce-aveam şi ce n-aveam,
Căci traiul era greu,

Dar am rămas şi fără gheare
Şi-atât de mult le-am căutat,
Că am ajuns peste hotare,
Departe tare de-al meu sat,

Dar şi aici, Îi mulțumesc,
De ziua Lui, an după an,
In sărbătoare Îi jertfesc
Un pui…mai mare…de curcan!

HALLOWEEN

Am o poveste să v-o spun,
Ce s-a-ntâmplat anul acesta
De "Halloween", jucându-mi festa
Bătrânul veşnic, Moş Crăciun,
Fiindcă greu realizăm
Că el, de ani, încărunțit,
La fel arată negreşit,
Dar noi, cu vârsta, ne schimbăm :
Mi-au fost nepoții invitați
Cu alți copii, la un vecin,
Pe înserat, de "Halloween",
Cum fac ei party-aici, mascați,
Şi numai ce i-am dus, de mână,
Costel, un "superman" fălos,
Iar Liza, nici ea mai prejos,
Era cea mai frumoasă zână ;
Bătem la uşă, cin' s-audă ?!
În casă zarvă, puradei,
Mascați în draci, în îngeri, zmei
Şi tot ce mişcă-n jungla crudă ;
Intrăm sfioşi, nu zic, speriați (!)
Şi-atâta doar le-a trebuit,
Cum ne-au văzut, s-au năpustit
Pe mine toți, exasperați,
C-am fost de gloată asaltat,
În cor urându-mi, dar pe bune !
"Bine-ai venit iar, Moş Crăciune !"
Iar eu....nici nu eram mascat !

CHRISTMAS CARDS

O listă am de ani de zile
Într-o agendă de birou,
Şi trec prin galbenele-i file
Doar de Crăciun şi anul nou,

Când simt, e-adevărat, cam rar,
Că numele ce-s scrise-n ea
Nu-s parte a hârtiei doar,
Ci parte din inima mea ;

În viață, rar am întâlnit,
Din a Pământului mulțime,
Puțini care mi-au devenit
La fel ca ritmul unei rime

Şi zilele de-mi sunt noroase,
Cu bucurie recunosc,
Par mai senine , mai frumoase,
Ca înainte să-i cunosc,

Aşa că nu-i doar o rutină,
Ca de Crăciun să pun în plic
O carte scrisă, de duzină,
Unui neânsemnat amic ;

În ele pun, cu-al meu condei,
Apreciere, drag şi dor,
Fi'n'că pe lista mea sunt cei
Față de care sunt dator ;

Chiar de cumva i-am cunoscut
De ani sau de vreo ziulică,
În tot ce fac, sau am făcut
Şi ei au pus o părticică,

Deaceea, de Crăciun, mereu,
Realizez fără temei,
Că cel mai mare dar ce eu
Îl am, făcut de Dumnezeu,
E să cunosc oameni ca ei.

SCLISOALE CĂTLE MOS CLĂCIUN

Mos Clăciune, Mos Clăciune,
Anul ăsta tot, pe bune,
Că am fost băiat cuminte,
Am la tine-o lugăminte :
Noaptea aia de-ai să vii,
Nu-mi aduce giucălii,
N-am nevoie de patine
Sau vle-un tlenuleț pe sine,
Nu vleau puscă, niți pistol,
Oli vle-un ulsuleț nasol,
Să n-aud de tlotinetă,
Niți volbă de tlițicletă,
Sau vleo balcă cu motol,
Vleau si io un flățiol,
Că fiind singul meleu
Habal n-ai cât mi-e de gleu,
N-am cu ține mă giuca,
Povesti sau discuta
Chestiuni ca întle flați,
Sau gagici, ca-ntle bălbați,
Că volbind io cu mămica
Si tăticu' si bunica,
Am concluzionat, să stii,
Că doal tu mă poți selvi :
Stii tu balza aia chioală
Lătățită-odinioală
La adlesa de mai sus
Când pe mine m-a adus ?!

Fălă bășcălie-ți spun,
Îți plomit c-am să fiu bun
Înc-un an, poate chial doi,
La' că ne-nțelegem noi !...

Ia-o tu, mai pe depalte
Si esplică-i, că ea poate,
Vino cu o stangă nouă,
Unge-o cu o pană, două
Să mai fac-un gest, de milă,
Nu c-as poseda vleo pilă,
Doal asa, un mic ocol,
Să-mi aduc-un flățiol,
Cât mai lepede, ulgent,
Stiu cât esti de competent,
Ială de va fațe gât
Că timp n-ale pentlu-atât,
Tlețem deți, la planul doi,
Da' lămâne intle noi :
Dăluiestele-o vacanță,
Asta-n ultima instanță,
Că la fel, si-ai mei pălinți,
Sunt de-o vleme-asa cuminți,
Timp nu au, de-i noapte, zi,
Să mai facă nebunii !

POEZIE DE CRĂCIUN

A sosit din nou Crăciunul,
Casele de nea-s cernute,
Vin copii cu Moş Ajunul,
La covrigi şi la nuci multe ;
Printre fulgi din cer coboară,
Bucuros cu nasu' roşu'
Şi cu cerbi la sănioară,
Plin de daruri vine Moşu' ;
Bradul e împodobit,
Iar copii toți aşteaptă,
"Iată-mă că am sosit !"…
Nu se-aude nici o şoaptă ;
Ho ! ho ! ho ! băieți şi fete,
De un an nu ne-am văzut,
Sunt la uşă multe ghete,
Chiar şi ele au crescut !
Am în sacul meu cel mare
Pentru toți, cuminți de-ați fost,
Daruri pentru fiecare,
Lista o ştiu pe de rost :
Tu Ileană, eşti mai mică,
Pentru tine am bomboane
Şi-o frumoasă păpuşică
În rochiță cu volane ;
Lui Gigel, nişte patine,
(M-a cam bâzâit puțin !)
Da' la şcoală-nvață bine
(Iaca musafirii vin !)
Lui drăguțu' de Ionel,
O maşină cu pedale,
Ai fost tare cuminței…
(Ce mireasmă de…sarmale !)

Nicuşor, ca o fetiță
Ruşinos, nu vii în față ?!
Ți-am adus o puşculiță...
Nu mă lua mă de mustață !
Lui Getuța, că mi-ai scris,
Ți-am adus, precum se ştie,
Tot ce mă-ta ți-a promis…
(Ah ! Miroase a…piftie !)
Vasilică, nu mă minte,
D-aia nici nu-l iau la rost :
Ai fost tu băiat cuminte ?!
Cum ? Ce spui ? Că nu ai fost ?!...
Lasă, lasă că ai fost !
Ia de-aicea de la moşu'!
(Că după atâta post,
Mă ucide…caltaboşu'!)
Ți-am adus mănuşi, şosete
Şi aici o jucărică,
O pereche de noi ghete…
(Mamăăă, ce-aş mai trage-o țuică !)
Măi Lenuțo, vin-aproape,
Dacă-mi spui o poezie
Scurtă (Că sunt plin de ape)
Uite ce-ți dă moşu' ție :
Şi creioane colorate,
Jucării şi ciocolată…
(Masa-i plină cu de toate
Musafirii mă aşteaptă !)
Sacul s-a cam uşurat,
(Chiar şi eu…însă de bani !)
Mai am trei daruri de dat…
(Şi-am un vin de Drăgăşani !)
…Papucei pentru bunica,
Nu este o soacră rea,
Umbleeee, toată ziulica…
(Poate-aşa mai scap de ea !)

Iară ție măi Mărie,
(Care mă faci fericit)
O cravată, pălărie,
Pentru…soțul tău iubit,
Iar apoi, să nu tresari (!)
O surpriză am aici,
Darurile cele mari,
Vin în pachețele mici !
Şi-ți mai dau şi un sărut…
Pentru toată omenirea,
Noaptea asta s-a născut,
Cel ce a adus iubirea !
………………………
Plecă moşu' din poveste
Ce-a venit cu bucurii,
Fără să prindă de veste
Zarva mare de copii…
Nimeni nu a observat,
Doar Gigel nedumerit
Şi chiar puțintel mirat
La ureche mi-a şoptit :
Moş Crăciun când a plecat…
Pe mama…a sărutat !?

POEZIOALĂ DE CLĂCIUN

Copiii lăi, m-au supălat
La glădiniță cu o veste,
Că Mos Clăciun, e o poveste,
Nu e, si nu a ezigstat,

Că nu ale nici sănioală,
Nici balbă albă, nasu' losu,
Chial au si lâs, că noaptea Mosu'
Pe cosu casei nu coboală ;

Am fost atât de indispus
Si-am plâns cu laclimi suspinând,
Pe Mos Clăciun îl stiu decând
Pe mine balza m-a adus,

Da' ca să mă conving, am stat
Cu ochii mici sub plăpumioală,
Făcându-mă că dolm de-aseală
Să-l văd si io măcal odat' ;

Întl-un tâlziu, palcă plin vis,
L-am auzit plin dolmitol
Pe la pălinți, venind în zbol,
Că ei aveau geamul deschis,

Tiptil apoi, în pas glăbit,
Tlecu plin hol cu sacu-i plin,
Că i-am văzut umbla puțin,
La pomu' male-mpodobit,

Sub cale-a pus Mosu', galant
Si giucălii si ciocolată….
Vă povestesc io altădată
Că alțeva-i mai impoltant,

Că după țe a fost el gata
Si cum pe toate el le stie,
A tlas din sticla de lachie
Pitită în balcon de tata,

Si-a fost si în bucătălie,
Si-a tot cătat plin fligidel,
(Că nu i-e flică lui de gel)
Mâncând cu poftă din piftie,

Si tot tiptil a si plecat,
Mai vesel palcă si vioi,
Da' milosea a ustuloi
Pe flunte când m-a sălutat,

Asa că io, as vlea să stie
Copiii lăi, că Mos Clăciun
Ezigstă si e tale bun……
Si fălă să fac băscălie,
Îi plațe țuică si piftie….
Cledeți-mă când io v-o spun !

P.S.

Am povestit țe s-a-ntâmplat
Si lu tăticu' si mămica,
Si flate, toată ziulica
Atât de mult s-au minunat !

Gata .

REȚETĂ DE COZONAC

Am fost la ziua lui Costel
Şi-un cozonac, ne-am lins pe deşte !
Profesional făcut de el,
Nevastă-sa, doar se găteşte,
Că mi-am adus aminte-aşa,
Când m-apucai să pregătesc
Ceva special, de ziua mea,
Că şi io rar când mă gătesc ;
Mi-a dat Costică imediat,
Rețeta-i scrisă cu creion,
A luat-o-asear', c-am fost plecat,
Gigel al meu, prin telefon ;
V-o dau şi vouă s-o 'ncercați,
Al meu deja este-n cuptor,
Tre' să îl scot, deci, mă iertați
De v-o dictez mai repejor :
Se bat şase ouă sparte
Fără coajă, zăhărel,
Drojdie jumate lapte
Dizolvată (zice el),
Un vârf de cuțit, mai mare,
(Eu am pus o linguriță)
Rasă bine, scrieți, sare
O juma' de lămâiță ;
Torni făina, uşurel,
Mestecând adaugi rom
(Păhărel cu păhărel
Fin'că deh ! şi tu eşti om)
Şi o iei încetişor
Pe coca la frământat,
(A mea fi'nd la coafor,
Pe vecina am chemat)….

De o vezi cam molicică,
(Frunză verde leuştean !)
Dă-i ‘nainte fără frică,
Ea, să țină de lighean,
Şi de s-a lipit de fund,
Fără nici o ezitare
Unge-o doar c-un pic de unt
Şi aştepți să crească mare ;
Apoi, o întinzi pe masă,
Io având loc berechet,
Patru camere în casă,
Am îtins-o pe parchet ;
Scrieți, pentru umplutură :
Dacă-l vrei mai parfumat,
Pune-i chiar fără măsură
După gust, numai rahat ;
Eu i-am pus, gata crăpate
Patru nuci (n-am dat un ban !)
Din garaj, ce-au fost schimbate
La bătrânul meu Logan,
Iar apoi, gata isprava !
Coca o rulezi şi-atât….
Să nu uit…..unge şi tava
Chiar dacă va face gât !
Acum fug, e copt se pare,
Îl aud din dormitor,
Bate măi (!) cu disperare
În uşa de la cuptor !

REȚETĂ PENTRU ANUL NOU

Se-aleg douăşpe luni, cât mai frumoase,
Trei albe, ‘coperite de ninsoare
Şi alte trei cu miei şi pomi în floare,
Trei calde, fără nori, pline de soare
Şi încă trei, bogate şi mănoase ;

Se curăță de of, de-amărăciune,
De ură, de invidie, mândrie,
Se-mpart apoi egal, de-ajuns să fie
Pe-ntregul an, fără economie,
În zile cât mai lungi şi cât mai bune ;

Se ia pe rând, din nou, şi se prepară
Zi după zi, cu grijă, cu răbdare :
O parte muncă, plină de sudoare,
O parte de odihnă şi visare
Şi-o parte de umor, extra-ilară ;

Adaugați din plin şi toleranță,
Baban, praf de bun simț, un polonic,
Turnând, cât frământați, câte un pic
De optimism călduț, dintr-un ibric,
Amestecat cu boabe de speranță,

Iar în final, nu costă nici doi bani (!)
Peste-aluat, puneți-o cu ardoare,
Iubirea, cea mai pură şi-arzătoare…
Eu vă doresc s-aveți o poftă mare
Şi vă urez din suflet…La mulți ani !

HOTĂRÂRE DE ANUL NOU

Se împlinesc azi patruzeci de ani,
Când mă gândesc cu patimă oftez,
La timp, la sănătate şi la bani,
De când am început ca să fumez ;

Eram în noaptea de revelion
Între colegi, la un restaurant,
Când i-am cerut amicului Ion
Un Kent, s-arăt şi mai interesant ;

Țigară-naltă, suplă, însă grea,
Gagicile intraseră-n derută,
Mă admirau privind-o cum ardea,
Având statut, pe-atuncea, de valută,

Şi-apoi cu vin, rachiu, bere şi rom,
Vreo cinşpe, tot străine,-am inhalat,
De m-am trezit în noul an că-s om
În rând cu lumea şi eu, viciat,

Iar de atunci, ştiind cât e de bun,
La bucurii, belele sau de silă,
În Lei, am ars hectare de tutun,
Un Lamborghini nou şi înc-o vilă,

Că ce e drept, la şpriț, la o cafea,
Un pocăraş, de-o noapte exclusivă,
Ori după sex, iertați expresia,
Țigara-i ca bomboana pe colivă,

Dar viciului, nicicând nu i-am cedat,
Îi promiteam în fiecare seară
C-a doua zi, mă las iar de fumat,
Şi-mi aprindeam o ultimă țigară,

Descoperind astfel, ce curajos,
Din serile târzii până în zori,
Şi ce tenace sunt şi-ambițios
Lăsând fumatul de sute de ori,

Şi mai ales că nu-i nici sănătos,
Țigara, precum doctor-mi zicea,
E elementul cel mai canceros,
Trăgând cu pasiune din lulea….

Nevastă-mea, la fel, s-a aşezat
Pe capul meu, vorbind de nemurire,
Exemplu' fi'nd Ion, ce s-a lăsat
Acum doi ani, când a dat în primire,

"Că n-am ambiț', tutunul e mortal,
Că tot promit să-l las şi nu am vână"
Şi-mi scoate ochii, mă-sa-n special
Cu rotocoale de Carpați cu frână,

De-am hotărât, serios, fără gargare,
Anu' acesta-l las, nu mă mai joc,
Când vom ciocni şampania-n pahare
Voi stinge, iarăşi, ultimul chiştoc.

VIS DE IARNĂ

De-ar fi să treci pe strada mea
Acum, când Soarele-i în nori,
M-aş cerne printre fulgi de nea
Fără să ştii, pe-ai tăi bujori,

Şi-apoi, în lacrimi prefăcut,
Ți-aş încălzi obrajii-ți reci
Pe buze, cu un lung sărut
Pe strada mea de-ar fi să treci,

De unde, ca într-un abis,
De dor nebun m-aş prăvăli
Chiar între sânii tăi, ce vis
Pe strada mea să treci de-ar fi (!)

Iar după ce mi-aş reveni,
În jos, pe sute de poteci,
Te-aş căuta pân' te-aş găsi
Pe strada mea de-ar fi să treci,

Şi-apoi, dar vai !....s-a luminat !
Şi nu mai cad nici fulgi de nea (!)
E-atâta soare, ce păcat
De-ar fi să treci pe strada mea !

VALENTINE'S DAY

În fiecare an sărbătorim
De sfântul Valentin, cu pompă mare,
Iubirea, şi pe cei care-i iubim,
Cu daruri, sărutări şi o urare,

Iar eu, că-s iubăreț de mititel,
Fără să fac nicicum discriminare,
O listă am de ani în portofel,
Cumva să nu produc vreo eroare :

Iubitei mele, ce-o iubesc cu foc,
I-am luat cadou şi-o spun fără ruşine,
Înc-un inel, cu piatră la mijloc,
Fi'n'că-s nebun, da' şi ea după mine,

Lu' şefa mea, îi duc nişte bomboane
De ciocolată, s-o mai îndulcesc…
Sincer să fiu, când nu-i în bune toane
Mai am şi altceva s-o liniştesc,

Apoi pe listă-i a mea secretară,
Ce-mi tine socotelile la zi,
Am să o scot la restaurant diseară,
Ce-o zice lumea, nici nu voi a şti ;

Mai e şi o artistă-n viața mea,
Care mă joacă numai cum ea ştie,
Pentru talentul care zace-n ea
Îi dăruiesc săruturi, peste-o mie ;

Acuma eu, am şi nişte copii,
Iar pe-a lor mamă la fel o iubesc,
Să-i amintesc ce mult, 'n-această zi
Florile lumii, toate-i dăruiesc,

Dar cel mai mult, ce-o am la inimioară
Că nici nu pot trăi fără de ea
Şi o iubesc la fel ca prima oară,
De-atâția ani, e nevestica mea ;

Pe ea de fapt, nici n-am pus-o pe listă
Şi-am să vă spun, să n-ajung de ocară :
Ea mi-e iubită, mamă şi artistă,
Ea mi-este şefă (sub) şi secretară !

VALENTINE’S DAY II

Cică, Sfântul Valentin,
Ce-l sărbătorim mereu,
E cam supărat puțin,
După cum aud şi eu ;

Ciocolată, trandafiri,
(Cât de mulți, c-avem destui)
Unei vechi sau noi iubiri
Dăruim de ziua lui,

Şi-un sărut, înflăcărat,
De la inimă venit,
Că-n această zi, pe dat’,
Mereu neaua s-a topit….

O fi oare supărat
(Că de asta nu mă mir)
De cumva, ne-am înțepat
În vr’un spin de trandafir (?!)…

Şi amară dac-ar fi
Ciocolata ce-o primim,
Noi, aşa, cât ai clipi,
Cu-n sărut o îndulcim (!)

De-aia-s tare eronat,
Şi mă-treb şi tot mă-nchin,
De ce este supărat
Pe noi Sfântul Valentin ?!...

Ce-ar fi, începând de joi,
Ca să îl înveselim,
Anu-ntreg, de-i soare, ploi,
Zilnic să-l sărbătorim ?!

1 MARTIE

M-au trezit azi-dimineață
La fereastra casei mele
Somnoroase păsărele…
Ciripeau pline de viață
Oare ce-o fi fost cu ele ?!

Dintr-un petec de zăpadă,
Clinchet viu de clopoței…
Un mănunchi de ghiocei
Făceau zarvă în ogradă
Oare ce-o fi fost cu ei ?!

Dup-un lung şi rece vis,
Alinta bătrânul soare
Un bondar, cu-a lui dogoare
Printre ramuri de cais…
Ce se-ntâmplă astăzi oare ?!

Ce mai freamăt, ce mai zor !...
Căci drăguța primăvară,
În ie de Mărioară
Mă aşteaptă în pridvor,
Să îi prind, ca prima oară,
Cu un bold la inimioară
Semn de dragoste şi dor
…E întâi de Mărțişor !

POEZIE DE PAŞTI

Când Paştile se-apropie mereu
Sunt luat de amintiri şi dus agale,
Copil mă regăsesc în satul meu
La casa bătrânească de pe vale ;

Simt şi acum, pe prispă, dimineața,
Cernându-şi fluturaşii de ninsoare,
Cum îmi ating cu gingăşie fața
Cireşii alintându-se în floare,

Şi-aud la fel, venind peste câmpie
Spre deal zorit, urându-mi “ziua bună”,
Un soare îngânat de-o ciocârlie
Cu-o veste la clopotnița bătrână ;

Se anunța o mare sărbătoare,
Iar martoră era şi Luna plină :
Va coborî din morți, spre Înălțare
Isus, a lui Maria, cu lumină !

Că începea aşa o primeneală,
Miresmele de flori de liliac,
Şi lutul proaspăt, iz de văruială,
Se vânturau prin uşa din cerdac,

Ne uşuram şi trupul de povară
Şi sufletul cumva de-am suduit,
(Scăpam şi eu atuncea de ocară,
În ziua când mergeam la spovedit !)

Fiind copii, mâncam în Postul mare
Nu doar urzici, că ne rodea burtica,
Ne mai spurcam şi noi, deh, la mâncare,
Că popa nu ştia, zicea bunica,

Dar totul se făcea cu rânduială
Şi toate le-aşezau la locul lor,
Ştiau bătrânii bine, fără şcoală,
Cum să-L primim pe-al lumii Salvator…

În miez de noapte, satu-n aşteptare,
Biserica-ntr-o horă o strângea,
Lumini se arătau pe la altare,
Isus, Cristosul nostru, învia,

Ne întorceam cu paşte şi lumină,
Bunica ne dădea miel din cuptor,
Iar ouăle-aşteptau pe masa plină
Sfințite în al nostru tricolor,

Iar la amiezi, pe luncă ne-ntâlneam
Gătit în straie noi, cum altul nu-i,
Căci noi copii-atunci, ne înnoiam
Când Se năştea şi la-nvierea Lui,

Şi câtă bucurie, ‘ntregul sat,
Ouă ciocnind cu mare şi cu mic,
“Cristos a înviat ! Adevărat !”
Pe pajiştea cusută-n borangic,

Iar mai apoi, crescusem eu fecior,
Aceeaşi luncă mândră ca o ie,
Mi-a dat ca să le sorb licoarea lor,
Doi ochi de vis cu nume de Mărie…..

Aş vrea să vin din nou în satul meu,
În zi de Paşti, în zi de sărbătoare,
Poate-mi va spune bunul Dumnezeu
Cam cât mai am de ars din lumânare…..

E Paşte iar şi Cristul a-nviat,
Lumina Lui nicicând nu se va stinge,
Departe, peste mări, de al meu sat,
O lacrimă de dor mi se prelinge…..

Simt o speranță-n suflet cum izvoare
Din flacăra-I ce arde, tumultoasă,
La ziua şi sătucul plin de soare,
La Învierea când voi fi acasă.

DE-AR FI CA SĂ MAI VIN…..

De-ar fi ca să mai vin cum am venit,
Să-mi dai, la fel, o zi de primăvară,
Când mi-a zâmbit cireşu-ntâia oară
De-atâta aşteptare pârguit ;

De-ar fi să mai păşesc cum am păşit,
Întinde-mi lutul prispei sub picioare,
Şi-n roua toamnei să deschid cărare
Miresmelor de fân proaspăt cosit ;

Ca să tresar cum am mai tresărit,
De-ajuns, mi-ar fi, o roată de fântână
Şi-o ie învârtind-o cu o mână
Sub soarele-n cosițe-i răsărit ;

De-ar fi să mai iubesc cum am iubit,
În ochii ei dă-mi bolta înstelată,
Iar Luna, să se-alinte ridicată
De un salcâm, la poartă, înflorit….

De-ar fi să mai bocesc cum n-am bocit...
Îneacă-mă în lacrimile-amare,
Vărsate râu, în fluviu, până-n mare
De-al meu cătun, din vale, părăsit ;

De-ar fi ca să mai vin cum am venit….

DE NU AR FI….

De nu ar fi lumină, nici umbră nu ar fi,
Ce-i beznă, întuneric, nicicând ce îs n-am şti,
De n-ar fi bogăție, n-ar exista amar,
Cuvântul “sărăcie”, n-ar fi în dicționar ;
De nu ar fi războaie, cu setea lor rapace,
Nici nu vom şti vreodat’ că am trăi în pace,
De nu ar fi iubire, nici nu am gelozi
Şi nici în ochi cu ură nicicând nu ne-am privi ;
De nu ar fi nici boala, nici suferința grea,
Cuvântul “sănătate” nici nu ar exista,
De n-ar fi deznădejde, şi n-ar fi disperare,
N-am şti ce e speranță, n-am şti ce e visare,
De n-ar fi-nțelepciune, n-am pune în balanță
Şi n-am cunoaşte-n lume ce-i aia ignoranță…
De moarte ne e teamă…..de nu ar exista,
N-ar fi nici înviere, nici nu ne-am înălța.

DE-AR FI….

De-ar fi ca să plătim
Păcatele făcute
Fără măcar să ştim
Plus cele concepute

Cu gândul şi cu visul,
Cu ochiul, ce-am privit,
Cu fapta sau cu zisul
Cât am tot clevetit,

E necesar o viață
Din nou să o trăim,
O foarte lungă ață
S-avem timp să plătim,

Căci totul se plăteşte,
Şi-al nostru bun Părinte
Nici bani cash nu primeşte,
Nici plata înainte,

Ci vom plăti treptat
Cu chin, dureri, nevoi,
Cu vârf şi îndesat
În viața de apoi….

…………………………

De-ar fi aşa, măi frate (!)…
Atuncea…am scăpat !
Mai am câteva rate
Şi voi fi achitat !

DE-AI FI TU

De-ai fi tu pară de Anjou
M-aş îneca în zeama ta,
De câte ori din tine cu
Nebună patim-aş muşca ;

Şi cât de mult te-aş dezmierda,
În palme doar, fără să ştii,
Până de tot te-aş dezbrăca
De puf, gutuie dac-ai fi,

Iar de-ai fi tu ascunsă-n vii
Bobiță dulce de ceasla,
M-aş face teasc şi te-aş găsi
Şi-o lacrimă din tine-aş bea,

Ori, de-ai fi prună brumărea
M-aş face ție alambic,
Să mă îmbeți dac-ai putea
Curgând prin mine pic cu pic ;

De-ai fi tu dudă, nu mai zic (!)
Sau măr, aş pune de peltea,
Căci bună, nu eşti de nimic,
Necoaptă, acră corcodea.

DARURILE LUI

Când a făcut El lumea,
Ca omul să-nțeleagă,
I-a dat înțelepciunea,
Din daruri să-şi aleagă,

Că asta I-a fost vrerea :
Să ştim ce-i fericirea,
Ne-a dat la toți durerea,
Regretul şi mâhnirea,

Iar lângă-nțelepciune
A pus şi ignoranța,
Pentru dreptate-n lume,
Ne-a oferit, balanța,

Să ştim ce-i modestie,
Zgârcit a aruncat,
Sămânță de trufie,
Ce o numi, păcat,

Să ştim ce-i întuneric,
El a făcut lumină
Şi ce este feeric
A pus sub clar de Lună,

Şi lângă bogăția
Ce-a dat-o tuturor,
A pus şi sărăcia
Ce creşte cu mult spor,

La pacea ce ne-a dat,
Ca să o prețuim,
Războaie a creat
Cu sânge s-o plătim,

Sub cupa răzbunării
Cu ură şi otravă,
A pus floarea iertării,
Plăpândă şi firavă,

La deznădejdea rece,
Ce cată să-nfioare,
Torent de foc să-nece :
Speranță şi visare.

....

A morții mângâiere
Şi-a vieții continuare,
Ne-a dat o înviere
Şi-apoi o înălțare!

DOR

M-apucă primăvara câte-un dor,
Când zarzării încep să înflorească,
De-un vechi pridvor, de casa părintească,
De satul meu, mirosul de ogor,
Dulceața spicului de grâu din pască,
Imaşul îmbrăcat în tricolor ;

Prin lume rătăcind ades tresar,
Frânturi de amintiri mă urmăresc,
Un colț de rai tot cat să regăsesc,
Un deal, o vale, o vâlcea măcar…
Dar zarzării aici când înfloresc
Un dor mai mare mă pune pe jar :

Acas' la noi, bunicul a sădit
În fața prispei un mic zărzărel
Şi a-ngrijit atât de mult de el,
Căci la nepoți tot timpul s-a gândit…
De floare era plin şi măricel,
Pe-această lume când eu am venit

Şi cât de mult de-atunci s-a bucurat,
De ziua mea mai vesel înflorea,
Iar rodul, doar cu mine-şi pârguia…
Dar de nevoi, departe am plecat,
Că-n toamna aia frunza şi-o plângea,
Jelind de dorul meu pân' s-a uscat.

……………………………………

Române ce prin lume rătăceşti,
De te cuprinde şi pe tine-un dor,
Un zarzăr înflorit am sub pridvor,
De-l vezi, la casa mea să poposeşti,
Iar de-ai să vii cumva mai târzior
Când zarzăru-i pe rod, să mă găseşti,
La poartă las ca semn…un tricolor !

LA FÂNTÂNĂ

La noi în sat, era în deal fântână,
Era şi-n vale alta, tot cu roată,
Asta din vale, avea apă bună,
Aia din deal, ca lacrima curată,

Flăcăii toți, ne adunam de vale,
Iar fetele în deal, mai ruşinoase,
Frumoşi, isteți şi plini eram în foale,
Iar ele mândre toate şi frumoase ;

Ne întrebam noi toți, aici de vale :
Drăguțele din deal, cam ce vorbesc ?!
Precis că nu-nşirau cuvinte goale,
Se veselesc şi-n vale tot privesc (!?)

Noi serioşi, vorbeam chestii serioase,
În seamă nici măcar nu le băgam,
Dar ele, vorbărețe şi voioase
C-aşa de tare ce ne frământam,

Şi-am zis în deal la ele să urcăm,
De-or întreba, venim cu o minciună :
De sete, iaca toți că leşinăm
Şi n-am găsit niciunde o fântână,

Or să ne creadă, şi-atunci, dând la roată,
Mai uşurel, alene, fără spor,
Vom auzi din gura lor pe dată,
Ce tot vorbesc şi râd ele de mor (!?)

Da' nici n-am apucat de plănuit,
Că ele coborau toate de mână,
Le era sete-au zis, şi or zâmbit,
Şi n-au găsit niciunde o fântână,

Când am văzut-o io pe Mărioara,
Am început să-nvârt roata cu dor,
Da' ea mi-a zis, că-mi rupse inimioara :
Mai uşurel, alene, fără spor !

………………………………………

La noi în sat, in vale e-o fântână,
Este şi-n deal o alta, da-i secată,
Ca lacrima avea apa de bună,
Iar asta de pe vale, n-are roată,

Îşi pânge dorul, ciutura bătrână,
Că rostul ei pe lume ar fi gata,
Au dispărut, ținându-se de mână,
Flăcăi şi fete învârtindu-i roata.

CUȚITUL DE ARGINT ….
ŞI UN BULGĂRE DE AUR

Nu am uitat nicicând, era o sfoară
Ce atârna-ntr-un cui, lângă sărar,
Pe un perete coşcovit de var
În casa bătrânescă de la țară ;

Am regăsit-o în acelaşi loc
De ani uitată, părea plictisită,
În cuiul strâmb cu floarea ruginită
De un mănunchi uscat de busuioc ;

În plita sobei, rece, prins-zăcea
Vechiul ceaun ce-n vremuri n-avea pace,
Săreau copii ca să îl dezbrace
De crusta care încă strălucea,

Iar într-un colț, sub un ştergar, o ramă,
O poză-ngălbenită contura….
Au coborât de dor ce le era
Şi mama şi bunica şi-a ei mamă ;

Parcă în sobă văd un pic de jar
Şi din ceaun un bulgăre de aur,
Bunicu' împărțind acel tezaur,
Cu sfoara ce-atârna lângă sărar.

LA FÂNTÂNĂ

E-atât de multă linişte în sat,
Doar cumpăna fântânii se alintă,
Cu-o adiere ce s-a strecurat
Printr-un cireş bătrân şi dezbrăcat…
Se leagănă privindu-se-n oglindă
De parcă s-ar găti de măritat ;
Norii pe cer, cu grijă sînt buclați
De fumul alb ce-alene se înalță,
Ca nişte miei de soare alintați,
În turmă vin să fie gâdilați
De cumpăna ce iese din balanță
La trecători de viață insetați ;
Până în deal nămeții greu urcam,
Dar până jos în vale la fântână,
Bujori aprinşi pe sănii coboram,
Ciorchine-apoi la cumpănă trăgeam…
Râdeau de noi din ciutura bătrână
Şi stelele şi Luna pe un ram ;
Şi tot aici, nebuna primăvară,
Sub cumpăna fântânii reci, tăcute,
Mi-a pus cândva un foc la inimioară…
Să-l sting veneam în fiecare seară,
Sorbind de dor şi patimi neştiute
Izvorul ei, din ochi de Mărioară ;
Aş vrea să văd din nou cireşu-n floare,
În iarna toamnei mele ce se duce,
Iar norii, ca şi mieii să coboare
Pe cumpăna adusă de spinare
Şi eu s-o-nalț ca pe o sfântă cruce,
Umplându-mi înc-o dat’ goala-mi căldare.

VECHIUL ȚOL

Era un țol, călcam pe el cu milă,
Afară pus, la uşă, la intrare,
Pe lutul prispei zilnic copt de-un soare
Ce-n zori grăbit, urcând plin de sudoare
Se cobora cu roua pe şindrilă ;

Bunica, din hăinuțe vechi şi roase,
Ce le-am purtat pe rând, crescând mereu,
Prin ițe le-a țesut un curcubeu
De care ştie numai Dumnezeu
Pe câți i-au încălzit în ierni geroase…..

Păşesc pe el cu-atâta-nfrigurare,
Şuvițe de culori pale şi vii,
Dureri stau împletite-n bucurii
A celora ce-am fost cândva copii….
Păşind pe el, îl simt pe fiecare ;

Am fost plecat demult din casa-aceea
Lăsând închisă-a mea copilărie,
Pe prispa coşcovită şi pustie
Doar țolul e, la uşă, mărturie,
Sub care stă şi azi, ascunsă cheia.

STRADA COPILĂRIEI MELE

Pe strada unde am copilărit,
La un vecin în curte, nu departe,
Era pe-atunci un piersic înflorit
Ce-n fiecare vară spre sfârşit
Ne-ademenea cu piersicile-i coapte
Râzând de noi prin gard, ca un zgârcit ;

Cişmeaua-n colțul străzii pietruite
Cu căpățâni de miel parcă era,
Îmi răcorea în verile-nsorite
Picioarele cu degete zdrelite
De câte-o piatră ce se aşeza
În fața mingiei tare obosite ;

Atât de mulți copii eram pe stradă,
Aud şi-acum, parcă, un glas voios
Din corcoduşii ce dădeau să cadă
Când ne urcam să-i dezbrăcăm grămadă
Şi Azorel, lătrând pentru un os,
Că nu trecea o zi făr' să ne vadă.

Am revenit din nou pe strada mea,
Simt liliacul ce încă miroase
Şi iasomia care înflorea…..
Zăresc pe un maidan…vechea ciuşmea
Şi-un câine amărât ce nu uitase,
Cătând cu jale, că nu regăsea,
Puținele-amintiri ce-avea frumoase.

DOR

Mă doare lutul prispei de acasă,
Îl simt departe, coşcovit, crăpat,
Mă doare gura lacomă de coasă
Şi lanul cum se-alintă legănat,

Mă doare naiul, codrii verzi de brad
Mă dor, Carpații-ncovoiați de trudă,
Mă doare maiul, cum bătea pe vad
Şi zeama aguridei, verde, crudă,

Mă doare şi troița din răscruce
Şi mielul fără vină-n primăvară,
Iar piatra, ce pe apă se tot duce,
Mă doare ca şi roata de la moară ;

Mă doare brazda, lama de la plug
Şi poarta ce prin daltă se ridică,
Mă doare carul, boii de la jug
Şi hora-n fiecare duminică ;

Mai fă o dată, Doamne, ce-ai făcut,
Înalță-mi Soarele din nou peste colină
Şi prispa casei unde m-am născut,
Prin flori de zarzăr umple-o de lumină,

O zi mai dă-mi, să scap de greul dor,
Cu iz de tei s-o cerni şi iasomie,
Iar pâinea caldă, scoasă din cuptor,
Să pot mânca din ea o veşnicie .

SONET PENTRU INFINIT

Când Soarele uşor, peste colină,
Sub orizont se lasă-n întuneric,
Apar, ascunse-n ziuă de lumină,
Pe boltă licărind stele feeric,

A ta, a mea, o stea e fiecare,
În Capricorn, Fecioară sau Balanță,
Pulsează una nouă-n Ursa mare,
O alta căzătoare se înalță ;

Atât de-aproape suntem, n-am găsit,
Oricât am căutat pe cer de bine
Un loc al nimănui, sau părăsit,
Fără speranțe, visuri şi destine,
De parcă infinitul e sfârşit
Sub coviltirul nopților senine.

SONET PENTRU UN POET

Poetule, din pana ta ce scoți
Sub lumânare-n scenă şi-n costume
Atâți eroi, pe care doar tu poți
Din anonimi să le oferi un nume,

Doar scrie, nu te-opri şi fii galant,
Pune în vers tot ce-a visat şi-a vrut
Când El ți-a dăruit micul talant….
Tu anonim, tu un necunoscut,

Căci va sosi acel moment anume
Când scrum nu va mai fi din lumânare
Iar valul, va dispare tot în spume….

Eroii tăi, ce vor umbla prin lume
Între coperti de ceară lucitoare
Îți vor crea, mai mult decât un nume.

MUZA

Amicii mei, ce mă citesc,
De la o vreme se amuză,
Fac glume rele, clevetesc
(Din gelozie, mă gândesc)
Şi-n văzul lumii mă acuză
Că aş fi inspirat de muză,
Pân' am ajuns să şi roşesc ;

Le-am explicat mai pe departe,
Ceva, cumva, e-adevărat :
Doar versurile parfumate
De muză mi-au fost inspirate,
Iar de făcui, să zic, păcat,
Condeiul meu e vinovat…
(Suntem bărbați, ce dracu' frate !)

Că stând mai jos, pe Cobălcescu,
Nu pot să scap, măi, de belea (!)
Duduia Muza Piscopescu
E de vr'un an….vecina mea !